Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr 45 (301)
joi
7 noiembrie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

În preajma iernii — lucrări ce trebuie grabnic încheiate

Normal ar fi fost ca, pînă la această dată, recoltarea culturilor tîrzii și însămînțările de toamnă să fie terminate. Cu toate acestea, sînt județe care mai au încă mult de lucru. La Brașov, porumbul n-a fost recoltat decît de pe 8 la sută din suprafața ocupată cu această cultură ; întîrziat este și recoltatul sfeclei de zahăr, în județele Covasna, Harghita, Brașov, Dîmbovița. Deși la Consiliul Superior al Agriculturii nu există o situație a recoltării culturilor duble de furaje, totuși, din volumul însilozărilor rezultă că și această lucrare este mult tărăgănată, mai ales în județele Vîlcea, Suceava, Gorj, Dîmbovița și altele. Mai sînt, de asemenea, de însămînțat, cu grîu și alte cereale de toamnă, mari suprafețe : la Mureș — 14 000 ha, la Cluj — 12 000 ha, la Sibiu — 10 000 ha și așa mai departe. O dată cu terminarea grabnică a însămînțărilor și recoltărilor se impune eliberarea tuturor terenurilor și efectuarea arăturilor de toamnă.

Luîndu-se în discuție asemenea probleme, la teleconferința de luni după-amiază de la Consiliul Superior al Agriculturii s-a pus, totodată, un accent deosebit pe realizarea prevederilor în legumicultură, viticultură și pomicultură, în zootehnie. Însămînțarea legumelor — verdețuri de primă apariție, de exemplu, este o acțiune ce nu mai suferă amînare. Sînt județe ca Galați, Arad, Brăila, Ialomița, care au însămînțat suprafețe chiar mai mari decît își prevăzuseră. În schimb, acțiunea este mult întîrziată îndeosebi în județele din Transilvania, precum și în Suceava, Iași, Botoșani, Gorj, Vaslui, Olt, Vîlcea, Dolj și altele. Printre cauzele care generează această situație este și faptul că unele întreprinderi județene de legume-fructe, ca cele din Teleorman, Ilfov și altele, întîrzie să încheie contracte cu unitățile producătoare pe motiv că... n-au debușee de desfacere. Situație paradoxală, ținînd seamă de cerințele tot mai mari de legume ale populației.

Întrucît din zi în zi există pericol de îngheț — care pe alocuri s-a și produs — este necesar, pe de o parte, să se recolteze de urgență legumele existente în cîmp, din care cantități tot mai mari să fie puse la post-maturare și, pe de altă parte, să se protejeze cu atenție legumele din solarii.

Perioadă activă este și în podgorii și livezi, unde trebuie executate de urgență arături, fertilizări, îngropatul viței de vie, protejarea pomilor contra rozătoarelor etc. Este necesar, de asemenea, să fie continuate cu mai multă intensitate pregătirea terenului pentru înființarea noilor plantații de vii și pomi, scoaterea din pepiniere a pomilor și vițelor, recoltarea coardelor-portaltoi.

Pe lîngă terminarea pregătirii adăposturilor, a recoltării, strîngerii și însilozării furajelor, în zootehnie o mare atenție este necesar să se acorde în această perioadă reproducției la animale, mai ales montei la vițele și scroafe, care este mult întîrziată.

Este de datoria tuturor oamenilor muncii din agricultură ca în puținele zile care au mai rămas pînă la venirea iernii să asigure toate condițiile obținerii unor producții vegetale sporite, adăpostirii, hrănirii și creșterii efectivelor de animale, sporirii producției acestora.

IN JUDEȚUL VASLUI

Combaterea eroziunii solului — verigă importantă pentru ridicarea producției agricole

Ridicarea producției agricole în acest județ, este condiționată în mare măsură de felul în care se rezolvă problema combaterii eroziunii solului, deoarece aproape 56 la sută din suprafața agricolă este ocupată de terenuri în pantă. La condițiile de relief se adaugă frecvența mare a ploilor torențiale și structura unor terenuri care prezintă slabă rezistență la eroziune.

Din studiile făcute reiese că lucrările de combatere a eroziunii solului vor trebui aplicate pe aproximativ 230 000 ha ; 120 000 hectare de terenuri avînd eroziune moderată, pînă la foarte puternică, necesită executarea unui întreg complex de măsuri și lucrări.

Din datele statistice rezultă că datorită fertilității scăzute a solurilor erodate, în multe unități agricole din această zonă se obțin, an de an, producții de grîu și porumb cu 200—600 kg/ha mai mici decît de pe terenurile obișnuite. La aceasta trebuie adăugate pagubele produse căilor de comunicații și așezărilor omenești prin inundațiile și depunerile de material solid în albia majoră a Bîrladului, în văile Racovei, Vasluiețului, Crasnei și altor ape. Toate eforturile depuse pentru ridicarea producției agricole prin extinderea mecanizării, folosirea îngrășămintelor chimice și a semințelor de mare productivitate etc. vor fi mult diminuate dacă nu se execută, în paralel, și lucrările antierozionale

Organele agricole, cu sprijinul Comitetului județean de partid Vaslui au întreprins o serie de acțiuni pentru antrenarea unităților agricole în aplicarea unui minim de lucrări antierozionale. Astfel, pe baza planurilor stabilite pentru fiecare unitate s-a trecut la introducerea sistemului de culturi în fîșii și cu benzi înierbate ; în anul 1968 suprafața ocupată de aceste culturi a fost de 35 000 ha, ceea ce este încă puțin față de suprafața arabilă de circa 160 000 ha — care reclamă aplicarea acestor măsuri. Pe terenurile în pantă, plantate cu vie s-au executat terase și alte amenajări pe o suprafață de peste 9000 ha. În multe cazuri însă aceste amenajări sînt incomplete, fiind lipsite de drumurile de acces precum și de lucrările de artă strict necesare. Din această cauză plantațiile nu pot fi exploatate rațional, iar lipsa unor lucrări speciale (canale, debușee, podețe etc), le pune în pericol.

În acest județ urmează să se execute pînă în anul 1970 lucrări de combatere a eroziunii solului pe o suprafață de 70 745 ha, din care 65 000 ha de terenuri arabile și 2 800 ha de amenajări pentru plantații de vie și pomi. În afară de aceste lucrări, pe folosințe, în anul viitor va începe executarea lucrărilor de combaterea eroziunii solului și regularizarea scurgerilor în bazinele hidrografice Valea Seacă și Valea Rebricea, care cuprind o suprafață de peste 3 800 ha. Lucrările de interes comun se execută cu fonduri centrale de stat și constau din nivelări, amenajarea rețelei principale de drumuri, combaterea eroziunii în adîncime, lucrări de artă, împădurirea terenurilor erodate etc. Lucrările interioare interesează numai unitățile agricole din aceste bazine și vor fi făcute de către acestea cu credite și forță proprie de muncă. În acest scop, în cursul lunii octombrie a.c., proiectele respective au

Ing. Gh. Gh. MIHAI
directorul Direcției de combaterea eroziunii solului din Departamentul de îmbunătățiri funciare

(Continuare în pag. a 5-a)

DIN SUMAR:

◤ PREMISELE DESĂVÎRȘIRII UNITĂȚII DE STAT A POPORULUI ROMÂN (pag. 2) ◤ Puncte de vedere: POTENȚIALUL FURAJER SOLICITĂ O VALORIFICARE EFICIENTĂ (pag. 3) ◤ La cooperativa agricolă din Drăgănești-Olt: POSIBILITĂȚI MULTIPLE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI ȘI VENITURILOR (pag. 4)

PROIECTUL LEGII DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE A CONSILIILOR POPULARE ÎN DEZBATERE

Atribuții și competențe lărgite în domeniul agriculturii

Marin NISIPAȘU
prim-vicepreședinte al comitetului executiv al Consiliului popular județean provizoriu Teleorman

Sintetizînd experiența pozitivă acumulată de organele locale ale puterii și administrației de stat, sarcinile și obiectivele în perspectivă stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului, proiectul Legii de organizare și funcționare a consiliilor populare, supus în aceste zile dezbaterii publice asigură noilor organe locale ale puterii și administrației de stat cadrul legal pentru desfășurarea unei activități tot mai fructuoase. Ceea ce trebuie subliniat încă de la început este faptul că proiectul de lege stabilește pentru organele locale ale puterii și administrației de stat atribuții și competențe cu mult lărgite față de legislația în vigoare, dîndu-le acestora posibilitatea să acționeze operativ și eficace în toate domeniile de activitate din raza administrativ-teritorială.

Un loc important în activitatea consiliilor populare, și căruia proiectul de lege îi acordă o mare atenție, îl ocupă rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea și consolidarea agriculturii.

Spre deosebire de legislația în vigoare, noul proiect de lege exprimă mult mai cuprinzător sfera de atribuții în domeniul agricol, precum și competența, atît a consiliului popular cît și a comitetului său executiv, de a rezolva aceste probleme. Printre altele, în proiect, se prevede, de pildă, că în viitor consiliile populare județene vor adopta proiectul planului de producție agri-

(Continuare în pag. a 5-a)

Comisiile de judecată

A fost dat publicității și supus dezbaterii publice proiectul legii privind comisiile de judecată. Proiectul a fost examinat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. și de Consiliul de Miniștri, care — în conformitate cu principiile ce călăuzesc activitatea partidului și statului nostru — au hotărît ca, înainte de a fi prezentat Marii Adunări Naționale, să fie dezbătut de masele largi de oameni ai muncii.

Expresie a preocupării continue a conducerii partidului și statului față de dezvoltarea și perfecționarea formelor de participare a maselor la activitatea socială, pe baza principiilor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R., proiectul se bizuie pe experiența și rezultatele pozitive obținute de organele obștești în întărirea respectului față de lege și combaterea manifestărilor antisociale. El răspunde necesității de a se concentra toate formele de influențare și jurisdicție exercitate în prezent, în cadrul unui singur organ, cu o sferă de atribuții lărgită.

În țara noastră, pe măsura înaintării pe drumul desăvîrșirii socialismului, oamenii muncii aduc o contribuție sporită la întreaga viață politică, economică și culturală. Prin înființarea comisiilor de judecată crește și mai mult rolul opiniei publice în viața socială, se asigură o participare și mai largă a maselor la înfăptuirea legalității și la educarea socialistă a cetățenilor în spiritul promovării unei atitudini corecte față de muncă, întăririi și dezvoltării avutului obștesc, precum și al asigurării unei bune comportări în societate.

Proiectul de lege supus dezbaterii confirmă pe deplin acest lucru. Prin conținutul său, el oferă o ilustrare a adîncului democratism ce caracterizează diferitele sfere ale vieții sociale, a umanismului societății noastre, și, în același timp, reflectă grija de a se asigura noilor organe condiții propice pentru a-și desfășura activitatea într-un spirit de înaltă responsabilitate. Este semnificativ în această privință faptul că, potrivit proiectului, comisiile de judecată vor fi alese în adunări generale ale oamenilor muncii sau în sesiuni ale consiliilor populare, ca și faptul că din componența lor urmează să facă parte — în funcție de cadrul în care-și vor desfășura activitatea — muncitori, țărani cooperatori, intelectuali, meseriași, persoane care au o pregătire corespunzătoare și o reputație neștirbită. Propunerile de candidați în vederea alegerii acestor comisii se fac de către oamenii muncii și organizațiile obștești, listele cu propunerile respective trebuind să fie afișate cu cel puțin 15 zile înainte de data alegerii. Membrii comisiei care nu justifică încrederea ce le-a fost acordată pot fi revocați de cei care i-au ales.

Organizarea comisiilor de judecată, ca și atribuțiile cu care vor fi investite relevă, de asemenea, rolul important pe care ele îl vor avea. Se prevede ca astfel de comisii să funcționeze pe lîngă comitetele de direcție ale întreprinderilor și organizațiilor economice și pe lîngă organele de conducere ale instituțiilor de stat ; ele vor ființa, de asemenea, pe lîngă organele de conducere ale organizațiilor cooperatiste și celorlalte organizații obștești, pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare municipale, orășenești, ale sectoarelor municipiului București și ale comunelor. În atribuțiile lor intră judecarea unor abateri de la regulile de conviețuire socială, împăciuirea în unele infracțiuni și judecarea unor fapte prevăzute de legea penală, precum și judecarea unor litigii de muncă. Competențe și mai largi revin comisiilor de judecată din cooperativele agricole de producție. În conformitate cu articolul 16 din proiectul de lege, comisiile din aceste unități au și atribuția de a judeca litigiile privind contestațiile membrilor cooperatori împo-

(Continuare în pag. a 2-a)

LA ÎNTREPRINDEREA INTERCOOPERATISTĂ DE SERE-BUCUREȘTI

VARĂ VEȘNICĂ PE 46 DE HECTARE

Relatam cu cîteva luni în urmă despre activitatea intensă desfășurată de constructori pentru a da cît mai repede în funcțiune serele întreprinderii intercooperatiste din preajma Capitalei. Iată că eforturile au fost răsplătite. În prezent, 42 de hectare din totalul de 46 au intrat în producție. O imensă grădină acoperită cu cer de sticlă, alcătuită din trei complexe de sere : Militari, Berceni și Popești-Leordeni va produce în tot timpul anului cantități importante de tomate, castraveți, vinete, destinate atît consumului intern cît și exportului. 125 de tone de legume, atît s-a planificat, la hectar, în 1969 Dar și în anul curent s-a prevăzut obținerea unei producții de 43 de tone tomate la hectar, în ciclul doi. Primele cantități de roșii au și fost livrate piețelor.

Întreprinderea despre care vorbim este prima de acest gen din țară. Curiozitatea noastră de a afla amănunte despre modul ei de organizare, despre perspective, a fost deci cu atît mai mare.

— Complexele de sere pe care le-ați văzut, ne relata tov. ing. Ion Rădulescu, directorul întreprinderii, sînt rodul acțiunilor intercooperatiste, inițiate și dirijate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. 34 de cooperative agricole aflate în preajma Bucureștiului și-au unit eforturile, fiecare dintre ele contribuind potrivit puterii economice. Acestor unități cooperatiste le-au fost alocate de către stat importante credite pe termen lung, la care s-au adăugat și mijloacele proprii. Datorită sprijinului substanțial primit din partea constructorilor, a industriei noastre, lucrările de punere în funcțiune a complexelor de sere au putut fi încheiate într-un timp, aș putea spune „record".

Întreprinderea noastră dirijează activitatea din punct de vedere tehnic și economic astfel încît să se poată realiza producțiile și beneficiile scontate. După ce se scad cheltuielile cerute de procesul de producție si ratele datorate la împrumutul pentru investiție, beneficiul rezultat se împarte între cooperativele asociate, în funcție de participarea fiecăreia la crearea complexelor de sere.

— Cum pot ști însă cooperatorii dacă fondurile investite de ei sînt sau nu folosite cu chibzuință ?

— Activitatea întreprinderii noastre este controlată de consiliul de administrație din care fac parte și președinții tuturor cooperativelor asociate. Semestrial se țin ședințe de consiliu în care sîntem obligați să prezentăm dări de seamă asupra rezultatelor de producție și financiare, asupra măsurilor de viitor.

— Cititorii noștri ar fi interesați să cunoască detalii și despre felul cum este organizată noua întreprindere.

— Planul de producție și financiar este defalcat pe sectoare (chimizare, mecanizare și automatizare, economic, sortare-desfacere și aprovizionare — transport) și pe ferme. Între ele există o colaborare permanentă, astfel ca întreg complexul de măsuri agrotehnice să poată fi aplicat așa cum trebuie. Fiecare sector, fiecare fermă răspunde de îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor de plan. Cred că merită menționat și faptul că noi răspundem direct — fără să mai fie nevoie de intermediari — nu numai de producție, ci și de buna ei valorificare, de îndeplinirea la termen a livrărilor.

Acestea, din punct de vedere organizatoric. În ceea ce privește tehnica de lucru amintim că lucrările și operațiunile din sere sînt automatizate sau mecanizate într-un grad ridicat. Lucrăm cu utilaje din cele mai moderne. La fiecare 6 hectare de seră există un inginer, școlarizat în domeniul respectiv. Agrotehnica, întreg procesul de producție este elaborat de tehnologul șef al întreprinderii. Ținem o strînsă legătură cu toate institutele științifice de specialitate, ne consultăm cu ele. Vom organiza un laborator propriu de analiza solului cu scopul de a putea aplica o fertilizare diferențiată.

Însoțiți de tov. ing. Constantin Ionicioiu, tehnologul-șef, am vizitat cîteva din noile sere de la complexul Popești-Leordeni. Într-adevăr, tehnica modernă se află la loc de frunte. Aerisirea, reglarea temperaturii și irigarea (concomitent cu ea și aplicarea îngrășămintelor chimice) se fac automat. Aparate de o mare finețe execută, cu exactitate matematică, operațiuni complicate, ușurînd astfel munca oamenilor. Automatul care dirijează ventilația, bunăoară, poate deschide și închide geamurile, într-o singură zi, de sute de ori, în funcție de variațiile temperaturii. În momentul cînd am ajuns la ferma condusă de ing. Niculae Horiță, roșiile recoltate erau pre-sortate — alese pe culori și șterse. De aici urmau să ia drumul halei speciale de sortat, unde fructele sînt calibrate și apoi ambalate în lădițe. Calitatea producției obținută pînă acum, rodul plantelor din sere dovedesc că această întreprindere intercooperatistă a pornit cu „dreptul" în activitatea sa.

Ing. N. FLORIAN

Tehniciana horticolă Eugenia Albu controlînd starea de vegetație a plantelor.

Foto : D. CONSTANTINESCU

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— V-am spus că am obținut sporuri de producție ! De ce insistați să vorbesc și despre cheltuieli ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

PREMISELE DESĂVÎRŞIRII UNITĂŢII DE STAT A POPORULUI ROMÂN

ÎN PREAJMA ANIVERSĂRII SEMICENTENARULUI UNIRII TRANSILVANIEI CU ROMÂNIA

Premisele desăvîrşirii unităţii de stat a poporului român au fost determinate de însăşi unitatea geografică a teritoriului său, de originea sa comună, de identitatea de limbă a românilor de pe ambele versante ale Carpaţilor, de viaţa economică şi culturală unitară, de năzuinţele identice mărturisite de-a lungul veacurilor de către toţi patrioţii români.

Plecînd de la aceste constatări, cronicarii, istoricii şi scriitorii români au relevat chiar de la începutul istoriografiei şi literaturii române marea forţă de atracţie a acestei unităţi, punînd astfel bazele ştiinţifice pentru transformarea ei într-o singură organizaţie statală.

Încă din prima jumătate a secolului al XVII-lea, cronicarul **Grigore Ureche** — precedat de puternice tradiţii populare — scria în **Letopiseţul Ţării Moldovei** că „românii cîţi se află lăcuitori... la Ardeal şi la Maramureş, de la un loc sînt cu moldovenii şi toţi de la Rîm se trag". Continuatorul „Letopiseţului" urechian, Miron Costin, preciza şi el că „lăcuitorii" acestor ţări „toţi de un neam şi odată descălecaţi sînt", şi că „locul unde este acum Moldova şi Ţara Românească este drept Dachia, cum şi tot Ardealul cu Maramureşul şi cu Ţara Oltului". În acelaşi sens, spre sfîrşitul secolului al XVII-lea, se exprima şi cronicarul muntean Constantin Stolnicul Cantacuzino, arătînd că prin „români nu înţeleg numai (pe) ceştia de aici, ci şi (pe) cei din Ardeal carii încă şi mai neaoşi sînt şi pe moldoveni şi toţi cîţi şi într-altă parte se află şi au aceiaşi limbă... că toţi aceştia dintr-o fîntînă au izvorît şi cură"...

O şi mai mare amploare au luat cercetările asupra originii şi limbii poporului român, a teritoriului şi istoriei sale, în secolul al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea, prin scrierile lui Dimitrie Cantemir şi îndeosebi ale marilor învăţaţi ai „şcoalei ardelene" — Samuil Micu, George Şincai, Petru Maior şi Ioan Budai Deleanu. Spre deosebire de cronicari, aceştia nu se mai restrîng în cercetările lor numai asupra istoriei unei singure provincii, ci îmbrăţişează, în totalitatea lui, întreg pămîntul românesc şi, în cadrul cronologiei stabilite, totalitatea fenomenelor istoriei poporului român. De la cronicele şi letopiseţele Moldovei şi ale Ţării Româneşti se trece astfel la **Hronicul vechimii româno-moldovlahilor** (D. Cantemir), la **Istoria pentru începutul românilor în Dakia** (Petru Maior) la **Chronica românilor şi a mai multor neamuri de la anul 86 pînă la 1739** (George Şincai). Scrierile acestor învăţaţi, sub formă de manuscrise sau imprimate străbat în toate ţările româneşti şi provoacă un puternic reviriment în formarea conştiinţei politice naţionale.

La începutul secolului al XIX-lea, paralel cu dezvoltarea relaţiilor capitaliste şi cu formarea unei burghezii din ce în ce mai puternice, istoriografia română şi literatura militantă iau un avînt considerabil. În această perioadă apar primele ziare şi reviste româneşti — **Curierul românesc** (1829), **Albina românească** (1829) **România** (1838), **Gazeta de Transilvania** (1838), **Foaia pentru minte inimă şi literatură** (1838) — care pătrund în toate provinciile locuite de români, reflectînd viaţa românească de pretutindeni. Colaboratorii lor sînt recrutaţi din scriitori de pe ambele versante ale Carpaţilor. Un moment culminant în această direcţie îl reprezintă apariţia revistelor lui M. Kogălniceanu **Dacia literară** (1840) şi a lui N. Bălcescu **Magazin istoric pentru Dacia** (1845), ale căror nume constituie ele însele un program politic şi un imbold puternic la lupta pentru realizarea unităţii naţionale. În paginile lor se întîlnesc atît moldovenii M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, C. Negruzzi, Al. Russo, cît şi muntenii N. Bălcescu, Grigore Alexandrescu şi transilvănenii George Bariţiu şi August Treboniu Laurian.

Alături de publicaţiile amintite şi de numeroase altele, în această perioadă apar şi primele societăţi ştiinţifice şi literare consacrate luptei pentru realizarea unităţii naţionale. Calea acestora a fost deschisă prin înfiinţarea, la Sibiu, în anul 1795, a **Societăţii filosofeşti a neamuiui românesc din Prinţipatul Ardealului** care, pe lîngă editarea unei gazete pentru popor, intenţiona să publice biografiile voevozilor Ţării Româneşti şi ai Moldovei, precum şi o istorie a românilor. Printre susţinătorii acestei societăţi, alături de transilvănenii Ioan Piuariu Molnar şi Aron Budai, figura şi poetul muntean Ienăchiţă Văcărescu. Guvernul habsburgic a interzis însă activitatea societăţii şi a refuzat aprobarea pentru publicaţia proiectată. În 1821 se înfiinţează la Braşov din iniţiativa lui Dinicu Golescu, o **Societate literară** cu membri munteni şi transilvăneni, urmărind aceleaşi scopuri culturale şi naţionale. Moartea lui Dinicu Golescu a împiedicat dezvoltarea societăţii, dar în 1845 ea este reînfiinţată la Bucureşti, sub numele de **Asociaţia literară.** În fruntea ei se află Nicolae Bălcescu, Ioan Ghica, C. A. Rosetti, iar printre membri cărturarii transilvăneni Aaron Florian, George Barifiu, Timotei Cipariu şi Paul Vasici, precum şi unii moldoveni. Pe lîngă preocupările ei literare şi istorice, Asociaţia literară avea şi un accentuat caracter revoluţionar, conducătorii ei fiind în acelaşi timp şi conducătorii societăţii secrete **Frăţia.** „Era vorba — aminteşte unul din întemeietori — ca sub pretext de a se face o gramatică românească şi un dicţionar să se adune românii din toate provinciile cînd la Bucureşti, cînd la Iaşi, cînd la Braşov şi aiurea, şi cu mijlocul acesta să se consulte pentru o acţiune generală din partea tuturor românilor dacă evenimentele ar cere-o".

Revoluţia de la 1848, provocată în toate ţările româneşti de adîncile nemulţumiri sociale şi de lupta burgheziei împotriva sistemului feudal retrograd, a dat prilej, paralel cu precizarea revendicărilor economico-politice, unor impresionante manifestaţii pentru unitatea naţională. Şi de o parte şi de alta a Milcovului s-a cerut cu entuziasm unirea Moldovei cu Ţara Românească. Cele două marşuri celebre ale revoluţiei, **Deşteptarea României** de Vasile Alecsandri şi **Deşteaptă-te române** al lui Andrei Mureşanu, răsună şi în nordul şi în sudul Carpaţilor. „Eu nu înţelegeam — avea să scrie V. Alecsandri istoricului francez Ubicini — o mişcare în ţările noastre decît în vederea unirii tuturor românilor într-un singur corp". În Transilvania, Bălcescu înregistrează strigătul ţăranilor adunaţi pe Cîmpia libertăţii: **Noi vrem să ne unim cu Ţara.**

Considerată ca o necesitate politică şi economică, ideea unităţii naţionale a devenit în a doua jumătate a secolului al XIX-lea o idee motrice, susţinută atît de către boierii progresişti, şi de burghezie, cît şi de muncitorime şi ţărănime.

La 1859, cu sprijinul maselor populare, în fruntea cărora s-au aflat meşteşugarii şi muncitorii din Iaşi şi Bucureşti, Alexandru Ioan Cuza a fost ales domn atît al Moldovei, cît şi al Ţării Româneşti, punîndu-se astfel bazele statului român unitar. România dorită de revoluţionarii de la 1848 devenise o realitate. În 1877, prin vitejia poporului român, ea îşi dobîndea independenţa, ocupîndu-şi locul meritat în rîndul statelor libere ale lumii.

Românii de peste Carpaţi rămăseseră însă în afara statului român, Transilvania, fără consultarea poporului, fiind alipită în 1865 la Ungaria. În 1867, luîndu-şi numele de Austro-Ungaria, vechiul imperiu habsburgic, ameninţat de o inevitabilă dislocaţie, s-a transformat într-o monarhie bicefală, bazată pe dominaţia nobilimii şi burgheziei germane şi maghiare. Românii — ca şi cehii, slovacii, polonii, rutenii, sîrbii, croaţii şi slovenii — au fost supuşi unui regim de împilare şi desnaţionalizare. Toate aceste popoare au dus o îndelungată şi energică luptă pentru eliberarea lor, pentru constituirea în state naţionale şi pentru unirea lor cu fraţii liberi.

Una din cele mai strălucite pagini în procesul referitor la desrămarea monarhiei austro-ungare a fost scrisă de către români, cari au luptat în mod permanent pentru unirea Transilvaniei cu patria mamă, spre a definitiva astfel unitatea de stat a poporului romîn.

Ca şi lupta pentru realizarea Unirii Principatelor, lupta pentru desăvîrsirea unităţii de stat avea să cuprindă în desfăşurarea ei energille cele mai reprezentative ale poporului român, mobilizînd deopotrivă cărturari şi instituţii culturale, scriitori şi artişti, muncitori şi ţărani, femei şi bărbaţi.

Un rol dintre cele mai active în această luptă l-a avut Academia Română din Bucureşti, alcătuită din reprezentanţi ai culturii româneşti de pe ambele versante ale Carpaţilor, care a fost cel mai înalt for al ştiinţei şi literaturii române. Prin Academie s-a întocmit dicţionarul unitar al limbii române, s-a unificat ortografia din toate provinciile româneşti, s-au întreprins cercetări istorice, lingvistice şi folcloristice şi de o parte şi de alta a Carpaţilor, relevîndu-se caracterele comune ale culturii româneşti. Propunînd în 1885 tipărirea volumului de **Doine şi strigături** din Ardeal, selecţionate de Jan Urban Jarnic şi Andrei Bîrseanu, Vasile Alecsandri arăta că din acestea se desprinde „neîndoioasa unitate de simţire şi de direcţiune a poporului român, cîntecele transilvănene fiind aşa de asemănătoare cu cele din Moldova şi Ţara Românească, ca şi cînd ar fi fost făcute de acelaşi autor, pentru că geniul românesc este acelaşi peste Carpaţi, ca şi peste Dunăre (în Dobrogea), cum este dincoace şi dincolo de Milcov".

Pe aceeaşi linie s-a desfăşurat şi activitatea societăţilor patriotice **Asociaţiunea pentru literatură şi cultura poporului român** (1861), **Transilvania** (1867), **Carpaţii** (1882) şi îndeosebi **Liga pentru unitatea culturală a românilor** (1891) transformată în 1914 în **Liga pentru unitatea politică a românilor.** Printre fruntaşii Ligii au figurat istorici ca V. A. Ureche, A. D. Xenopol, D. Onciul, N. Iorga, V. Pîrvan, scriitori ca Al. Odobescu, Barbu Delavrancea, Al. Vlahuţă, I. L. Caragiale, George Coşbuc, Octavian Goga, savanţi de reputaţie europeană ca Spiru Haret. Victor Babeş, Gheorghe Marinescu şi numeroşi alţii. Principalul sprijin al Ligii l-au alcătuit, aşa cum arăta Barbu Delavrancea într-o conferinţă din 1897, „oamenii săraci", ţăranii, muncitorii, meseriaşii, funcţionarii, cadrele didactice, lupta pentru Transilvania bucurîndu-se de întreaga adeziune a maselor.

Ce reprezenta Transilvania în conştiinţa poporului român a arătat Nicolae Titulescu, într-un discurs rostit la Ploieşti, în anul 1915. „România — spunea marele orator — nu poate fi întreagă fără Ardeal. Ardealul e leagănul care i-a ocrotit copilăria, e şcoala care i-a făurit neamul, e farmecul care i-a susţinut viaţa. Ardealul e românismul în restriste, e întărirea care îndepărtează vrăjmaşul, e viaţa care chiamă viaţa..."

În 1918, la sfîrşitul războiului mondial, în condiţiile destrămării Austro-Ungariei, românii din Transilvania se vor aduna la Alba Iulia pentru a da o expresie categorică dorinţelor lor unanime: **Unirea cu România.**

Prin hotărîrea lor s-a pus capăt unei împilări de veacuri şi s-a încheiat procesul de desăvîrşire al unităţii statului român.

Înfăptuită în condiţiile regimului burghezo-moşieresc, unirea nu a adus însă şi satisfacerea revendicărilor sociale pentru care militau muncitorii, ţăranii şi celelalte categorii de oameni ai muncii. Năzuinţele vitale, drepturile şi libertăţile pentru care au luptat masele populare acum 50 de ani, ca şi în trecutul mai îndepărtat, şi-au găsit împlinirea în orînduirea noastră socialistă, cînd, sub conducerea Partidului Comunist Român, stegarul intereselor celor mulţi, clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, au devenit stăpîni deplini pe soarta lor, pe destinele unei ţări libere, independente şi înfloritoare.

Dr. Vasile NETEA
cercetător principal la Institutul de istorie „N. Iorga" — Bucureşti

Comisiile de judecată

(Urmare din pag. 1)

triva hotărîrilor consiliului de conducere al cooperativei, prin care au fost obligaţi la despăgubiri pentru pagube aduse cooperativei, precum şi împotriva hotărîrilor prin care consiliul de conducere le-a rezolvat cererile referitoare la retribuţia muncii, dacă obiectul lor are o valoare de cel mult 5 000 de lei. Comisiilor de judecată care vor funcţiona pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare le revine şi atribuţia privind împăciuirea în unele litigii patrimoniale şi judecarea acestor litigii.

Exercitarea cu competenţă a acestor atribuţii va duce, de bună seamă, la o rezolvare mai operativă a unor litigii şi neînţelegeri descongestionînd instanţele juridice de procesele mai puţin dificile, pentru ca ele să-şi sporească atenţia asupra cazurilor mai complexe, cu implicaţii sociale mai largi. Dar şi mai important este faptul că, prin activitatea lor, comisiile de judecată vor putea exercita o puternică înrîurire educativă. Proiectul de lege prevede ca şedinţele acestor comisii să fie publice, iar — după administrarea probelor — preşedintele să poată da cuvîntul şi altor persoane care asistă la dezbateri. Opinia publică va putea, deci, contribui activ la stabilirea adevărului, la evitarea eventualelor încercări de denaturare a faptelor, va putea ajuta la vreme pe cei care greşesc să-şi dea seama de drumul periculos pe care au pornit şi să se îndrepte. Măsurile de influenţare obştească ce pot fi luate de către comisiile de judecată — mustrarea cu avertisment, amenda de la 50 la 1 000 de lei (cu excepţia minorilor care nu realizează cîştiguri din muncă), sesizarea organelor de conducere ale organizaţiilor socialiste pentru a aprecia dacă nu este cazul să aplice şi o sancţiune disciplinară — servesc şi ele în întregime acestui scop.

La ampla dezbatere publică asupra proiectului legii privind comisiile de judecată participă, alături de întregul popor, şi oamenii muncii din agricultură. Studiind cu atenţie multiplele lui prevederi, ei îşi aduc, împreună cu toţi cetăţenii patriei, contribuţia la îmbunătăţirea lui, pentru ca, pe baza legii ce se va vota de Marea Adunare Naţională, organele respective să desfăşoare o activitate pe deplin corespunzătoare.

O propunere interesantă

„Articolul intitulat „Talent şi dăruire", publicat în numărul 41 din octombrie a. c. al „Agriculturii socialiste", mi-a mers la inimă. L-am recitit de 2—3 ori; în el am deslusit preocupările şi gîndurile mele. Mulţumesc redacţiei pentru că se ocupă, între altele, şi de timpul liber al specialiştilor din agricultură. Colegul meu, Pompiliu Tudoran — medic veterinar la circumscripţia Fundeni — se arată în articol, are o mare pasiune pentru sculptură şi în timpul liber creează lucrări valoroase. Într-adevăr, în afară de agricultură, mulţi specialişti de pe ogoare îndrăgesc pictura sau muzica, sculptura sau literatura... Printre acestia mă număr şi eu. Pictura mă fascinează şi multe nopţi mi le petrec îmbinînd culorile, încercînd să aştern pe pînză crîmpeie din viaţa cotidiană. După multe ezitări, anul acesta am cutezat să expun cîteva lucrări, în ulei, la expoziţia judeţeană de artă plastică Vaslui.

Mă alătur din toată inima propunerii făcute prin revistă de colegul meu Pompiliu Tudoran ca, anual, Consiliul Superior al Agriculturii să organizeze expoziţii de artă plastică, cu lucrări realizate de specialişti din unităţi agricole. Desigur, principala noastră preocupare este să facem artă din meserie, dar nici celelalte pasiuni şi preocupări ale noastre nu trebuie neglijate. (Ing. Mihai DUMITRIU — de la cooperativa agricolă Munteni de Sus, judeţul Vaslui").

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 29 octombrie — 4 noiembrie vremea a fost călduroasă cu cerul variabil, mai mult senin. La începutul intervalului s-a semnalat local brumă, iar în ultima parte, ceaţă persistentă în sudul şi estul ţării. Temperaturile maxime din aer, înregistrate la 31. X — şi 2. XI, au oscilat între 14° şi 25°, iar minimele, care s-au produs la 29 octombrie, au fost cuprinse între —4° şi 10°. În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi au variat între 8° şi 11°; în Cîmpia vestică au fost mai ridicate: 12° — 14°.

În acest interval nu s-au semnalat precipitaţii. Rezervele de umiditate accesibilă plantelor, din stratul de sol 0—100 cm., au scăzut la valori cuprinse între 40—75 mm. în sudul ţării, parţial în Moldova şi Cîmpia de vest şi între 75—125 mm. în restul teritoriului.

Pierderile de apă prin evaporaţie din ultimele 10 zile au favorizat scăderea umidităţii solului la limite optime lucrărilor agricole, în majoritatea judeţelor.

Deşi procesele de germinare, răsărire şi declanşarea primelor faze de vegetaţie la culturile de toamnă s-au desfăşurat lent în acest interval, plantele sînt viguroase, avînd un potenţial biologic ridicat.

În majoritatea zonelor agricole, regimul hidrotermic al solului se menţine favorabil culturilor de toamnă şi desfăşurării lucrărilor de sezon.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 7—13 NOIEMBRIE 1968:

Vremea va fi în general umedă, cu cerul variabil mai mult noros. Vor cădea precipitaţii mai frecvente în Oltenia şi Banat. La început vor fi şi sub formă de burniţă; ulterior, o dată cu scăderea temperaturii, care se va produce spre mijlocul intervalului, ploile se vor transforma, în regiunea deluroasă, în lapoviţă şi ninsoare. Vîntul va sufla moderat pînă la tare, predominînd din sectorul estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —2° şi 6°, iar maximele între 4° şi 12°, local mai ridicate.

RAID-ANCHETA

ÎN JUDEŢUL SIBIU:

Recoltările şi însămînţările reclamă încă serioase eforturi

Perioada optimă a însămînţărilor de toamnă, pentru condiţiile judeţului Sibiu, s-a încheiat, nu însă şi însămînţările. Recoltarea cartofilor, a sfeclei de zahăr, a porumbului este, de asemenea, mult rămasă în urmă. Normal ar fi ca, în această situaţie cooperatorii, mecanizatorii, lucrătorii din agricultura judeţului să facă totul pentru a urgenta lucrările agricole. În multe cooperative acest efort este, în adevăr, vizibil. Se întîlnesc însă multe cazuri cînd „preocupările" nu sînt orientate în această direcţie. Cîteva exemple.

Despre mecanizatorii care deservesc **cooperativa agricolă Axente Sever**, preşedintele unităţii, Martin Füger, ne mărturisea: „Anul ăsta, băieţii ne-au creat multe greutăţi. Tractoarele lor au făcut mai multă gălăgie decît treabă. Se pare că indisciplina a contaminat întreaga brigadă". Şi, ca să-şi întărească afirmaţiile, ne-a relatat un caz.

„Am avut 25 de hectare la Agîrbiciu, în „Valea lupului", teren pregătit cu o lună în urmă. Dar mecanizatorii nu s-au grăbit să-l însămînţeze la timp. Din cele 4 semănători, 2 sînt defecte. Mai zilele trecute, a trebuit să semănăm. Am organizat munca, am trimis sămînţa la tarla. Dar mecanizatorul Heinrich Ilgner a venit la orele... 14.00 la lucru. Şi, după toate astea, după ce a „reuşit" să însămînţeze 1,5 hectare cu grîu, a făcut ce-a făcut şi a răsturnat semănătoarea într-un pîrîu... Cum se poate aprecia acest fapt"?

Pînă în prezent, la cooperativa din Axente Sever a fost însămînţată cu grîu numai o suprafaţă de 180 de hectare, din totalul de 405 prevăzute.

Sîntem la **Soroştin.** Zi frumoasă de toamnă, în care se pot strînge multe vagoane de cartofi, de sfeclă sau de porumb, se pot semăna multe hectare. Membrii cooperatori din Soroştin lucrează însă numai la strînsul fînului. În rest, s-a adunat recolta doar de pe 10 hectare de cartofi, din totalul de 40, de pe 8 hectare de sfeclă. Cît despre porumb, suprafaţa de 240 hectare pare a fi... inviolabilă. Din 370 de hectare prevăzute, au fost semănate cu grîu doar 150.

Cooperativa agricolă din Valea Viilor. Aici, într-un şopron, la sediul unităţii, este depozitată cantitatea de aproximativ 30 de tone de cartofi. Nopţi în şir, la lumina stelelor, cartofii au îngheţat. L-am întrebat pe brigadierul de cîmp Miron Sabău ce părere are despre... cartofii congelaţi. „Nu-i dracu' chiar asa de negru pe cît îl fac oamenii, ne-a sosit imediat răspunsul. Au îngheţat, acolo, cîţiva cartofi". Dracu' n-o fi chiar aşa de negru, dar cartofii sînt negri...

Cele numai cîteva exemple pun în lumină un fapt de o deosebită importanţă: o oră de toamnă costă scump. Irosită — se materializează în pierderi de recoltă. De ce nu se înţelege oare lucrul acesta peste tot?

Ing. Gh. GRĂDINARU

ÎN JUDEŢUL MARAMUREŞ:

Plantarea pomilor trebuie înscrisă între preocupările de sezon

În fiecare an, patrimoniul pomicol al judeţului Maramureş se extinde considerabil, valorificîndu-se, pe această cale, în mod superior sute de hectare de terenuri în pantă sau neproductive, improprii culturilor cerealiere. Numai în acest an, suprafaţa livezilor maramureşene va creşte cu încă 360 de hectare. Din acestea, 136 de hectare au fost realizate în primăvară.

În ce stadiu se găsesc lucrările pregătitoare? La cooperativa agricolă **Ardusat,** celor 14 hectare pe care pomii au fost plantaţi în primăvară li se adaugă acum încă 16 hectare de livezi noi. Pe 8 hectare, gropile sînt terminate şi se lucrează în continuare. Au sosit şi primele transporturi cu material săditor. Alături de inginer, brigadierul pomicol Vasile Cot dă îndrumări tehnice, supraveghează calitatea lucrărilor. Primim asigurări că într-o săptămînă bună lucrarea va fi în întregime terminată.

Ne aflăm la începutul lunii noiembrie şi totuşi plantările de toamnă nu au intrat încă, peste tot, în sfera preocupărilor consiliilor de conducere. O serie de alte lucrări (însămînţări, strîngerea recoltei) au împins pe planul doi această la fel de importantă acţiune, în multe cazuri ea fiind, pur şi simplu, dată uitării. În majoritatea din cele 20 de unităţi care-şi extind livezile în această toamnă, chiar pregătirile sînt mult rămase în urmă.

La **cooperativa agricolă de producţie Ciolt,** de pildă, unde urmează să se planteze zeci de hectare, nu s-a întreprins încă nimic pentru declanşarea acţiunii. La **Coltău, Satul Nou de Sus** şi altele nu s-a terminat nici măcar pichetatul terenului.

În ceea ce priveşte materialul săditor, acesta este asigurat în întregime din pepiniera pomicolă a **I.A.S. Seini,** unde se lucrează din plin la scoaterea şi pregătirea pentru livrare a pomilor. Dar ridicarea şi transportul acestora se desfăşoară cu încetinitorul.

Faptele arată că acţiunea de plantare a pomilor a fost neglijată începînd cu organele agricole judeţene. Aceasta constituie una din multiplele cauze ale întîrzierii plantării pomilor: **pînă la data de 4 noiembrie, în judeţ nu s-a plantat nici măcar un pom, din cei 100 000 care sînt prevăzuţi pentru această toamnă.**

Timpul ce se menţine frumos nu trebuie să constituie un motiv de autoliniştire. **Se impune trecerea cu toată hotărîrea la acţiune. De folosirea din plin a burghiurilor mecanice de la întreprinderile de mecanizarea agriculturii (care deocamdată stau neîntrebuinţate) şi de antrenarea largă a maselor de cooperatori depinde, în bună măsură, terminarea în cît mai scurt timp a plantării pomilor.**

Nicolae SOARE

Combaterea eroziunii solului

(Urmare din pag. 1)

fost analizate cu toţi factorii interesaţi stabilindu-se eşalonarea lucrărilor şi a contribuţiei fiecărei unităţi. De asemenea, va continua execuţia lucrărilor de combaterea eroziunii solului în unitatea Albiţa-Fălciu.

În coordonarea şi dirijarea acestor acţiuni antierozionale **un rol de frunte revine direcţiei agricole, uniunii judeţene a cooperativelor agricole, tuturor specialiştilor din unităţi. Aceştia sînt chemaţi să-şi pună în aplicare toate cunoştinţele de specialitate pe care le-au dobîndit în anii de studii, să dovedească iniţiativă în mobilizarea ţăranilor cooperatori la efectuarea unui volum cît mai mare de lucrări ameliorative.** Se ştie că pentru asigurarea unei eficienţe sporite lucrărilor de combaterea eroziunii solului o deosebită importanţă are aplicarea lor în complex, cu realizarea integrală, în termenele stabilite, a tuturor măsurilor prevăzute în documentaţiile tehnice. Se impune deci valorificarea tuturor resurselor existente pe plan local, asigurîndu-se baza materială necesară şi folosirea cu maximum de randament a parcului de tractoare pe şenile, echipate cu lamă de buldozer, aflate în dotaţia I.M.A. Experinţa arată cît de însemnată este exploatarea acestor utilaje numai pe bază de grafic la executarea lucrărilor de nivelare şi terasarea drumurilor, atît în plantaţiile de vie şi pomi, precum şi pe terenurile arabile. **Se va interzice cu desăvîrşire desfundarea terenului în terase fără să se execute, în prealabil, nivelarea terenului şi reţeaua de drumuri.** În unele unităţi agricole de pe cuprinsul judeţului se simte, de asemenea, nevoia completării lucrărilor de artă în plantaţiile de vii existente.

Pe terenurile arabile reuşita sistemului cu benzi înierbate şi culturi în fîşii este condiţionată de stabilirea acestora odată cu amplasarea în fiecare an a culturilor; cuprinderea suprafeţelor în acest sistem de cultură se va face ţinînd seama de planul de producţie, relieful terenului etc. Ea se va realiza eşalonat, acţiunea respectivă constituind un obiectiv principal pentru specialistul agronom din fiecare unitate agricolă.

Foarte bune rezultate dă în condiţiile pedo-climatice ale judeţului Vaslui cultura sparcetei; extinderea ei pe terenurile erodate poate contribui la îmbunătăţirea bazei furajere şi la protectia solului. Nu trebuie uitat însă că pentru aceasta se simte nevoia organizării de loturi semincere pe suprafeţe cît mai mari.

Cel care străbate astăzi localităţile din partea locului întîlneşte încă terenuri total neproductive (alunecări, rupturi, ravene) care ocupă circa 1 800 ha; **ele se cer împădurite cît mai repede** pentru ca procesele de degradare să nu mai cuprindă alte suprafeţe. În acest scop va fi foarte utilă întocmirea unui plan pentru fiecare unitate, materialul săditor putînd fi asigurat în condiţii foarte avantajoase prin pepiniera agrosilvică Bîrlad; este recomandabil ca în schema de plantare să fie introdus şi nucul, într-o proporţie de cel puţin 10 la sută, care poate fi de asemenea livrat de pepiniera din Bîrlad.

Trebuie reţinut, în concluzie, că **eforturile întreprinse pentru combaterea eroziunii solului şi punerea în valoare a terenurilor degradate vor da rezultatele scontate numai dacă se vor lua măsurii pentru respectarea cu stricteţe de către I.M.A., întreprinderile de stat şi cooperativele agricole a regulilor pentru paza şi întretinerea lucrărilor executate. La fel de importantă este şi aplicarea în practică a măsurilor preconizate de lege privind apărarea, conservarea şi folosirea terenurilor agricole.**

O ultimă idee legată de instruirea cadrelor. În perioada de iarnă se impune atenţie mărită **organizării la casa agronomului a cursurilor cu specialiştii din unităţile agricole în domeniul îmbunătăţirilor funciare şi în mod deosebit al lucrărilor de combaterea eroziunii.**

Uzina „7 Noiembrie" Craiova

Maşina de amendamente M. A. - 3,5

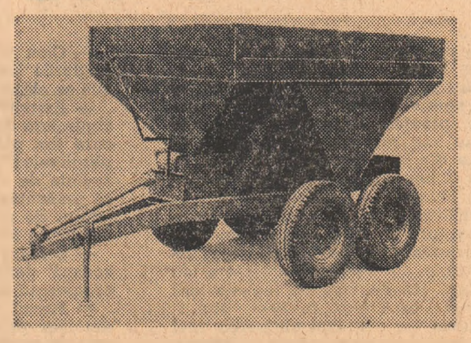

Maşina este destinată transportului în cîmp şi împrăştierii amendamentelor şi îngrăşămintelor minerale.

Caracteristici tehnice:

— lungime	4 055 mm
— lăţime	1 870 mm
— înălţime	2 020 mm
— masă cca.	950 kg
— capacitatea buncărului cca.	3,5 m³.

Totodată, Uzina „7 Noiembrie" oferă spre vînzare:

1. Colţi pentru grebla cu tracţiune animală 2,1 reper 1010002 . . . . . buc. 6 935
2. Casetă distribuitor pentru semănătoarea SU-29 reper 2103 . . . . . „ 10 483
3. Pompe Elweiler de 3/4 ţoli pentru R.C.-1.8 . . . . . „ 154
4. Roată lanţ 0214 pentru depănuşător mobil D.M. 6 . . . „ 650

PUNCTE DE VEDERE

Potențialul furajer solicită o valorificare eficientă

Cuprinzînd peste 4 milioane de hectare, imensul covor verde al pajiștilor naturale constituie un important potențial furajer în zooeconomia țării noastre. Dar, deși această suprafață o întrece de 4 ori pe cea ocupată cu plante de nutreț cultivate pentru fîn, siloz și masă verde, ea nu asigură decît 45 la sută din producția globală de nutrețuri verzi și fîn. Situația existentă se explică prin starea de degradare și lipsa de îngrijire a pajiștilor naturale, stare consemnată în numeroase documente de partid și de stat care, de altfel, au trasat și sarcini corespunzătoare de punere a lor în valoare, la un nivel superior.

Fiind un domeniu bine delimitat, atît ca fond funciar cît și ca scop economic, în țările cu agricultură modernă și avansată, pășunile și fînețele naturale constituie de multă vreme un sector economic în care specialiști consacrați, încadrați în unități specializate, dezvoltă cercetări complexe și multilaterale, promovînd în producție metode noi ce duc la sporirea și îmbunătățirea neîntreruptă a producției și la valorificarea superioară a întregului sortiment de nutrețuri — baza dezvoltării zootehniei.

Cercetările desfășurate în țara noastră în domeniul bazei furajere, deși au fost începute doar cu 37 de ani în urmă, au furnizat totuși unele rezultate valoroase care, în pas cu cercetările moderne din alte țări, au îmbogățit știința agricolă românească. Pe această linie, studiile privind flora și vegetația pajiștilor, zonarea și introducerea în cultură a unui sortiment bogat și valoros de plante de nutreț, agrotehnica pajiștilor și agrofitotehnica principalelor plante furajere, au stat la baza unui număr destul de mare de lucrări științifice, apărute în ultima vreme în literatura noastră de specialitate. De aceea considerăm că cercetările în domeniul bazei furajere, desfășurate în mod organizat în cadrul Institutului central de cercetări agricole, al Academiei, ca și în institutele de învățămînt agronomic superior, au răspuns în bună măsură etapelor parcurse în procesul de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Dacă ne referim însă la concordanța dintre realizările cercetărilor științifice și la modul cum acestea au fost valorificate în direcția sporirii producției de furaje, constatăm că, mai ales în sectorul pajiștilor naturale, nivelul producției este cu mult inferior celui obținut în numeroase cîmpuri experimentale. Din acest punct de vedere, o comparație între nivelul producțiilor spectaculoase obținute în ultimii ani, datorită aportului cercetărilor, la cultura porumbului, a grîului, sfeclei de zahăr și a altor plante și nivelul încă scăzut al producției de iarbă de pe pajiștile naturale, scoate în evidență **necesitatea unei cotituri radicale în întreg sistemul de organizare și de producere a nutrețurilor. Acest lucru s-ar putea realiza atît printr-o mai bună organizare și întărire a cercetărilor științifice în domeniul bazei furajere, cît mai ales prin găsirea căilor adecvate de transpunere în practică a rezultatelor cercetării, în cadrul specializat al unor unități tehnico-organizatorice de producție și, bineînțeles, într-un număr cît mai mare de unități agricole socialiste.**

Pentru ridicarea pe o treaptă superioară a producției de nutrețuri și a economiei bazei furajere, considerăm că e necesar ca factorii de răspundere din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii să inițieze și să transpună în fapte o serie de măsuri axate pe imperativele dezvoltării multilaterale și moderne a bazei furajere, izvorîte din realitățile și particularitățile etapei de evident progres, în care se dezvoltă celelalte sectoare ale agriculturii noastre socialiste.

Este de la sine înțeles că cerințele actuale ale dezvoltării complexe a problemelor de bază furajeră, impun concentrarea tematicii și a forțelor într-o unitate de cercetare de sine stătătoare, cu organizare proprie, corespunzător profilului bine delimitat al acestui domeniu de activitate. De aceea, **apreciem că problema înființării unui institut, sau a unei stațiuni centrale de producere și valorificare a nutrețurilor, devine din ce în ce mai actuală și că ea trebuie să preocupe în mai mare măsură forurile în drept.** Cercetările unei asemenea instituții ar trebui îndreptate înspre problemele majore ale economiei și producției de furaje, din care ne permitem să amintim ca fiind mai importante: **punerea în valoare, la un nivel superior și potrivit cerințelor creșterii intensive a animalelor, a pajiștilor naturale, prin transformarea lor în suprafețe furajere de mare productivitate; stabilirea pe zone pedoclimatice a celui mai valoros sortiment de plante furajere și precizarea zonării lor optime în culturi pure și în amestecuri, pentru fînuri și masă verde; crearea de soiuri și linii de mare productivitate la principalele specii de plante furajere, corespunzător zonelor optime de cultură și folosirii lor în scopuri multilaterale; organizarea și producerea semințelor de mare valoare biologică la plantele de nutreț, pentru a asigura nevoile interne și disponibil pentru export; stabilirea diferențiată a metodelor agrofitotehnice, potrivit cu cerințele soiurilor de plante furajere și cu condițiile pedoclimatice ale fiecărei zone naturale; cultura plantelor furajere și a pajiștilor semănate în incinta zonelor indiguite și în perimetrele amenajate și prevăzute cu mari sisteme de irigare; organizarea științifică și folosirea rațională a bazei furajere în hrana animalelor, la nivelul țărilor cu zootehnie avansată; verificarea și introducerea mecanizării complexe și multilaterale, în vederea sporirii eficienței economice a producției de nutrețuri pe pajiștile naturale și semănate și în culturile furajere; cercetări agrofitochimice de fundamentare a relațiilor sol-plantă-animal-om, în vederea clarificării unor carențe în nutriția plantelor, a animalelor și chiar a omului și a depistării cauzelor unor stări anormale și de îmbolnăvire; cercetări de eficiență economică și de rentabilizare a fermelor mari consumatoare de furaje verzi și fînuri; promovarea în producție, sub o formă organizată, a rezultatelor cercetării științifice, pentru obținerea acelui salt general, de mult așteptat și în sectorul bazei furajere.**

Practica ne arată că actualele resorturi, de profil, din cadrul direcțiilor agricole județene, nu-și au forma organizatorică cea mai potrivită pentru a acționa operativ și eficient în scopul introducerii organizate a tehnicii noi menite să contribuie la dezvoltarea multilaterală a bazei furajere. **Și aici credem că se impune adoptarea unor forme organizatorice corespunzătoare prin înființarea unor unități (oficii) cu caracter tehnic-operativ, care să-și asume sarcinile executării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor naturale, pe bază de contract cu proprietarii și beneficiarii acestora, după modelul unităților de prestație cu autofinanțare.**

O strînsă și permanentă legătură între cercetarea științifică și astfel de unități pe linia documentării reciproce, a elaborării și avizării în comun a proiectelor de organizare, sporire și îmbunătățire a producției de nutrețuri din țara noastră, va fi în măsură să contribuie efectiv la dezvoltarea intensivă a creșterii animalelor, în special în zonele de deal și munte.

Prof. dr. doc. I. SAFTA
Ing. Z. SAMOILA
Ing. A. LAPUȘAN

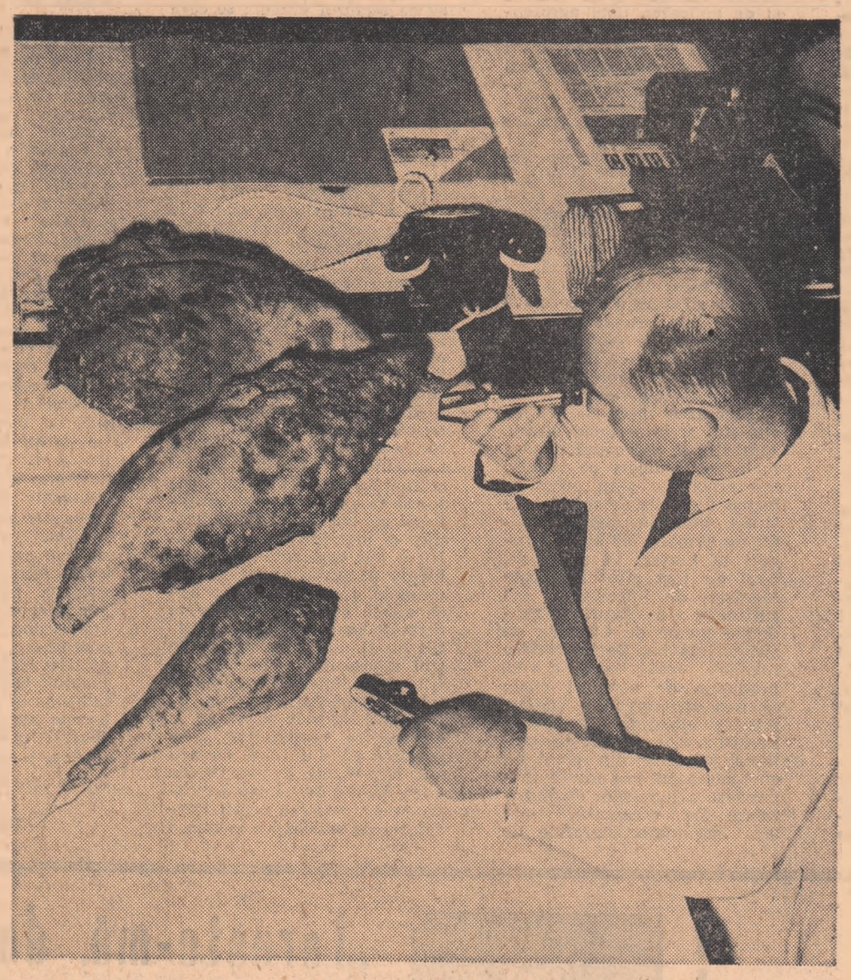

Ne aflăm cu aparatul fotografic la Stațiunea experimentală Brăila. Inginerul Tinu Ion, secretar științific, analizînd conținutul de substanță uscată din suc la diferite soiuri de sfeclă de zahăr

Foto: AGERPRES

CONCURSUL „SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII"

RĂSPUNSURILE CORECTE LA CELE TREI SERII DE ÎNTREBĂRI

FAZA I

1. Instructajul de protecție a muncii cuprinde trei faze: **introductiv general, la locul de muncă și periodic.**

2. Documentul în care se consemnează instructajul de protecție a muncii este „fișa individuală de instructaj". Ea va fi semnată de cel care a făcut instructajul, de cel care a fost instruit și de cel care verifică instructajul. Fișa individuală de instructaj este păstrată de către conducătorul procesului de muncă (șef de secție pentru I.M.A.; șef de fermă pentru I.A.S. și I.C.C.A.).

3. Echipamentul de protecție pentru muncitorii care lucrează la cultura mare este: ochelari de protecție, căciulă de postav cu apărători laterale, mănuși de protecție și vestă vătuită iar pentru lucrări de protecția plantelor: scurtă impermeabilă cu slavută, combinezon de doc cu glugă, cizme de cauciuc, mască, ochelari și mănuși de protecție.

4. Legea care reglementează protecția muncii în țara noastră este **„Legea nr. 5 din 22 decembrie 1965". Art. 2** din această lege prevede că „protecția muncii face parte integrantă din procesul de muncă și are ca scop asigurarea celor mai bune condiții de muncă, prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale. În unitate, de protecția muncii răspund directorul iar la locul de muncă șeful secției (I.M.A.), șeful fermei (I.A.S. și stațiune experimentală).

FAZA a II-a

I. În timpul lucrului pe terenuri în pantă, se interzice: executarea lucrărilor noaptea, folosirea tractorului fără reglarea corectă a frînelor, folosirea tractorului cu viteze mărite (III, IV, V), folosirea mecanicilor agricoli fără experiență, scoaterea din viteză la coborîrea unei pante, lucrul cu presiuni diferite la pneurile roților, lucrul cu tractoarele la care șenilele nu sînt întinse reglementar, lucrul cu tractoarele care au defecțiuni, lucrul cu mașini purtate pe tractor, fără ca tiranții

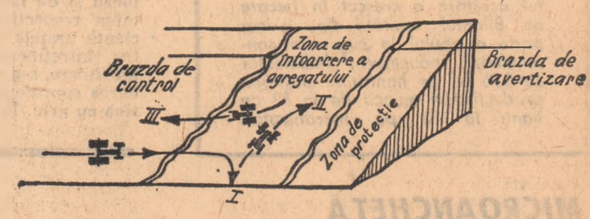

laterali să fie fixați contra deplasărilor laterale, coborîrea pantelor cu tractoarele U-650 și U-651 cu reductorul cuplat (pe treptele mici de viteză), întoarcerea tractorului brusc și cu viteză mărită, întoarcerea cu buclă a tractorului pe roți pe o pantă mai mare de 10°.

II. Întoarcerea tractorului pe pante mai mari de 10° se execută din trei manevre astfel:

a) la ieșirea din brazdă tractorul se manevrează cu fața spre vale; b) se urcă panta manevrînd tractorul cu spatele; c) se virează tractorul pentru a intra în lucru (vezi schița)

III. Se verifică starea generală a tractorului, direcția, frînele, instalația de lumină și semnalizare, presiunea în pneuri, starea șuruburilor etc. și se înlătură defecțiunile semnalate. Remorcile se vor supune aceleiași verificări ca și orice vehicul. Se va asigura semnalizarea sau avertizarea agregatului cînd acesta depășește gabaritul tractorului și se va acorda atenție deosebită executării depășirilor. Este interzis transportul muncitorilor în vehiculele care transportă acizi, sodă caustică, chimicale etc.

Fiecare conducător de autovehicul este obligat să cunoască, să respecte și să aplice întocmai legile privind circulația pe drumurile publice.

Pentru urcarea și coborîrea muncitorilor în și din remorci se va folosi o scară cu cîrlige. Se interzic cu desăvîrșire abaterile de la itinerar și în interes personal. Pentru evitarea accidentelor de circulație, conducătorul auto este obligat să oprească înainte de a trece prin locuri periculoase: poduri, drumuri inundate sau erodate, traversări de bariere C.F.R. păzite sau nepăzite etc.

Se interzice oricărei persoane să călătorească pe aripile autovehiculului, pe capota superioară, pe bara de tracțiune, pe scări, pe dispozitivul hidraulic, să treacă de pe tractor în remorcă în timpul deplasării, pe mașinile agricole remorcate sau să călătorească în picioare în camioane. Se interzice urcarea sau coborîrea în timpul mersului. De asemenea, se interzice oricărei persoane să călătorească în remorci neamenajate și nedestinate acestui scop.

Se interzice călătoria persoanelor pe vehicule sau autovehicule încărcate cu produse agricole de volum mare ca: fîn, paie, coceni, snopi.

Pe scaunul tractorului se interzice călătoria unei a doua persoane în afara conducătorului. Conducătorul auto răspunde de respectarea normelor de tehnica securității pentru toate persoanele aflate în autovehicul.

IV. Uneltele de lucru trebuie să aibă mînere din lemn de esență tare, fără noduri sau crăpături, fără să fie sparte, prinse în cuie, legate cu sîrme sau sfoară. Utilizarea aceluiași mîner la mai multe unelte, prin scoaterea și fixarea lui după necesitate, nu este permisă. Se interzice utilizarea pilelor și a celorlalte scule care au cozi ascuțite, fără ca acestea să fie prevăzute cu mînere.

Ciocanele folosite pentru îndreptarea tablelor și pentru lucrări similare trebuie să fie confecționate din lemn de esență tare.

Se interzice lucrul cu dălțile simple și cele în cruce, care au tăișuri sau scobituri. Dalta trebuie să aibă o lungime de cel puțin 150 mm, iar partea teșită trebuie să fie de 20—50 mm. Dalta simplă sau cea în cruce trebuie să aibă muchia ascuțită sub un unghi de 65—70°, iar muchia de tăiere trebuie să reprezinte o linie dreaptă sau ușor curbată în afară.

Se interzice folosirea dălților, dornurilor, ciocanelor — și în general a tuturor uneltelor cu care se lovește sau care sînt lovite — care au capetele crăpate sau deformate.

La lucrul cu dalta simplă sau cu dalta în cruce, lucrătorii sînt obligați să utilizeze ochelari de protecție cu vizori incasabili. Toate sculele utilizate pentru prelucrări manuale trebuie să satisfacă condițiile de rezistență și de securitate impuse.

Uneltele de mînă folosite în medii cu gaze și vapori explozivi vor fi confecționate din materiale care să nu producă scîntei prin lovire sau frecare.

FAZA a III-a

I. Înainte de a începe lucrările cu produse fitofarmaceutice trebuie luate următoarele măsuri: nici un muncitor nu poate fi admis la lucru înainte de a fi examinat de medic; nici un muncitor nu poate fi admis la lucru pînă cînd nu i se face instructajul introductiv general și instructajul la locul de muncă de către conducătorul acțiunii de combatere. Muncitorul este obligat să poarte echipamentul de protecție individual.

II. 50 kg pentru adulți (bărbați).

III. Apărătorile și dispozitivele de protecție vor fi reparate și montate corect pe mașini. Comisia internă de recepție va admite numai mașinile care au montate apărătorile de protecție.

IV. Valoarea maximă a rezistenței instalației de legare la pământ este de 4 Ohmi.

METODE SUPERIOARE ÎN VALORIFICAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR RECOMANDATE DE I.C.P.L.F.

Păstrarea cartofilor în timpul iernii

În țara noastră se folosesc pentru păstrarea cartofilor următoarele spații de depozitare: 1) spații închise (pivnițe, beciuri, bordeie și construcții special amenajate — cu ventilație naturală sau forțată) și 2) silozuri la pămînt (șanțuri cu aerisire și gropi — tranșee fără aerisire).

În spațiile închise depozitarea cartofilor se face în vrac, în boxe cu o capacitate de 1—3 vagoane, pe înălțimea de 2—3 m. Deasupra stratului de cartofi, cel puțin 1 m trebuie să rămînă liber pentru a crea o pernă de aer care are rol de a păstra o temperatură constantă și a permite ventilația.

Grosimea stratului de cartofi variază în funcție de sistemul de ventilație, putînd fi mai mare, pînă la 4 m, în cazul depozitelor cu ventilație forțată sau al celor amplasate în zone cu climă mai rece.

În cazul depozitelor cu ventilație forțată la care aerul este introdus în boxe prin deschideri în pardoseală, atît pereții cît și pardoseala trebuie să fie bine încheiate pentru a forța aerul să treacă numai prin masa cartofilor, fiind necesar un debit de aer de 50—60 m³ pe oră și pe tonă.

Silozurile la pămînt se vor amplasa în locuri adăpostite, mai înalte, cu apa freatică la cel mult 1,5—2 m, cu pantă ușoară, pe soluri cu textură mijlocie. Silozurile se orientează paralel cu direcția vîntului dominant. Terenul pe care se amplasează silozurile trebuie să fie în apropierea unui drum de acces și să aibă posibilități de a fi supravegheat. Terenul ales se pichetează în așa fel încît să se asigure între șanțuri o distanță de 4—5 m, pentru circulație și pentru asigurarea pămîntului necesar acoperirii cartofilor.

Între grupurile de șanțuri se lasă alei late de 6—7 m.

Pentru șanțuri se recomandă următoarele dimensiuni: 1,50 m lățime cu pereții taluzați; 22 m lungime; 0,20—0,40 m adîncime, în funcție de clima zonei respective; în zone reci șanțurile se fac mai adînci.

În zonele cu temperaturi mai ridicate, se recomandă asigurarea aerisirii printr-un canal longitudinal situat în fundul șanțului, cu secțiunea de 20—30 cm, acoperit cu grătar și șipci. În condițiile anului acesta cînd cartofii sînt aduși din cîmp cu mult pămînt și cu un grad ridicat de umiditate se recomandă să se sape canalul de fund mai mare, pentru a favoriza aerisirea și uscarea tuberculilor. Acest canal primește aerul din atmosferă prin două coșuri înclinate, instalate la cele două extremități ale șanțului, iar ieșirea aerului se face prin coșurile de ventilație așezate vertical, pe grătare, la distanțe de 2 m unul de altul. Depozitarea cartofilor se face în vrac la înălțimea de 1 m de la nivelul solului, sub formă de bilon, cu panta de 75° și coama în linie dreaptă. Coșurile de ventilație se pot face din: coceni, tulpini de floarea-soarelui, legături de ramuri sau material lemnos.

După umplerea șanțului cartofii vor fi lăsați descoperiți 2—3 zile pentru a se zvînta cît mai bine. Pe timpul nopții sau în caz de ploaie se acoperă cu rogojini sau prelate.

După zvîntare, cartofii se acoperă cu un strat de 25—30 cm de paie perfect uscate, peste care se pune primul strat de pămînt, avînd 25—30 cm grosime la bază și circa 10 cm spre coamă. Pămîntul se bate bine cu lopata pentru a împiedica infiltrarea apei în șanț. Coama rămîne descoperită pe o lățime de circa 30—40 cm pînă în momentul cînd temperatura din masa cartofilor scade sub +6°C și cea atmosferică la +2°C, +3°C.

Acoperirea definitivă se face prin adăugarea pămîntului pe coamă și îngroșarea stratului pe toată suprafața șanțului la 30 cm. Stratul la bază va fi mai gros. După acoperirea șanțurilor se execută în jurul lor rigole (șănțulețe) de scurgerea apelor, care dirijează apa provenită din ploi și topirea zăpezii spre un canal colector.

Sistemul de păstrare în gropi — tranșee, fără aerisire, se recomandă numai pentru regiunile reci din nordul țării pentru cartofii de consum, precum și pentru cartofii de sămînță. Dimensiunile gropii sînt: 0,60 m lățime; 15—20 m lungime; 0,70 m adîncime. Cartofii se introduc în groapă pînă la circa 10 cm sub nivelul solului. Se acoperă cu un strat de paie uscate de 20—25 cm, urmat de un strat de pămînt, sub formă de bilon, a cărui coamă se ridică la circa 40—50 cm deasupra solului, iar lateral depășește marginile gropii cu 30—40 cm.

Acoperirea gropii (tranșeei) se face în două etape, ca și în cazul șanțurilor, numai cînd la depozitare temperatura atmosferică este încă ridicată.

Una din măsurile esențiale pentru o păstrare bună a cartofilor este efectuarea controlului periodic al acestora și reglarea factorilor ce condiționează păstrarea. Efectuarea controlului constă în urmărirea temperaturii și a umidității. În cazul silozurilor la pămînt, cu număr mare de șanțuri, temperatura se ia prin tuburile anume instalate la însilozare, prin rotație în așa fel încît să se revină la același șanț după maximum 3—4 zile. În prima perioadă de depozitare temperatura cartofilor trebuie să scadă de la +15°C la +3°... +5°C. Pentru a grăbi această scădere, precum și în cazul cînd temperaturile în masa cartofilor sînt mai ridicate decît cea optimă, se impune luarea următoarelor măsuri: în cazul spațiilor închise se recomandă intensificarea ventilației, în special în timpul nopții cînd temperatura e mai scăzută. Ziua, cînd temperatura este mai ridicată, ca și pe timp de ploaie, gurile de ventilație se vor închide; în situația silozurilor la pămînt reglarea temperaturii se va face prin subțierea stratului de pămînt de acoperire sau prin efectuarea unor deschideri dispuse în zigzag pe părțile laterale ale biloanelor.

Cînd temperatura atmosferică scade sub —5°C și există pericol de îngheț se vor lua următoarele măsuri: în cazul spațiilor închise se căptușesc cu perne de paie ușile, ferestrele și gurile de aerisire, iar ventilația se face numai în cursul zilei, timp de cîteva ore, cînd temperatura atmosferică este mai ridicată; dacă depozitarea cartofilor se face în șanțuri, la toate gurile de aerisire și control se vor introduce șomoioage de paie care se vor scoate numai în zilele cînd nu există pericol de îngheț.

Controlul păstrării cartofilor se recomandă să se facă prin sondaj, cel puțin de două ori pe lună. Cu această ocazie se ridică probe care vor fi analizate din punct de vedere fitosanitar (atac de boli), încolțire, stare de turgescență.

În cazul silozurilor la pămînt acest control se face numai în zilele cînd e vreme frumoasă și nu există pericol de îngheț. Locurile de efectuare a sondajului de control se pot stabili la întîmplare sau se aleg după anumite criterii care indică o păstrare necorespunzătoare a cartofilor. Aceste criterii sînt: a) în cazul spațiilor închise: umezirea cartofilor în anumite zone; zbîrcirea tuberculilor; miros neplăcut; încolțire timpurie; temperaturi mai ridicate în anumite zone ale depozitului. b) În cazul șanțurilor: ieșirea aburilor prin coșurile de ventilație; temperaturi mai ridicate de +5°C, pe timp de ger, în anumite zone ale șanțului; topirea zăpezii pe anumite porțiuni ale șanțurilor; lăsarea coamei pe anumite porțiuni.

(Recomandări elaborate de Ileana Stoianovici, Elena Bucur, Rodica Cricoveanu)

Șanțuri pentru păstrarea cartofilor, cu ventilație asigurată prin canal de fund și coșuri de aerisire

NOUTĂȚI

INSTALAȚIE CU RACLEȚI BATANȚI

A fost omologată de curînd o nouă instalație destinată evacuării gunoiului din grajdurile de bovine, care au ieslele către culoarul central. În principal, ea se compune dintr-un transportor orizontal, montat în rigolele de gunoi din interiorul adăpostului, și un transportor înclinat, montat într-una din extremitățile clădirii, prin care se face evacuarea gunoiului.

Transportorul orizontal are racleți batanți, dispuși pe bare de profil U; grupul de antrenare al acestuia este format dintr-un motor electric, reductor și mecanism de realizare a mișcării du-te-vino, mișcare impusă de modul de lucru al transportorului orizontal.

A doua parte a transportului — transportorul înclinat — are aceeași construcție ca la instalațiile obișnuite aflate în exploatare.

INSTALAȚIE DE SEMNALIZARE

Un colectiv de inovatori de la Complexul de creștere și îngrășare a porcilor Brăila au realizat o instalație optică de semnalizare între bucătăria furajeră și grajdurile de animale. Ce a determinat pe specialiștii unității să se preocupe de o asemenea instalație? Hrana destinată animalelor se pregătește, așa cum bine se știe, în bucătăria furajeră, de unde, pe conducte, este transmisă în grajdurile animalelor. Neavînd nici un mijloc de comunicare cu mecanicul bucătar, îngrijitorul de animale era nevoit să aștepte circa 30 de minute la prima vană a instalației de alimentare sosirea hranei. Pentru a înlătura imobilizarea îngrijitorilor a fost realizată o instalație optică care semnalizează prin aprinderea unui bec roșu, momentul declanșării hranei în jgheaburi. Îngrijitorul aflat în orice punct al adăpostului observă aprinderea becului și trece la urmărirea distribuirii uniforme a hranei.

PROFIL

În 1948, în fosta regiune Oltenia a luat ființă S.M.T. Laloș. În același an a venit să lucreze în S.M.T. tovarășul Constantin Marinescu, la început ca mecanic șef, apoi ca director, funcție pe care o deține și astăzi. Douăzeci de ani de activitate în aceeași unitate! În primul an de activitate — își amintește tovarășul Marinescu — unitatea avea 13 tractoare. Datorită așezării stațiunii într-o zonă deluroasă, cu întinse suprafețe de teren în pantă, condițiile de muncă erau destul de grele. Cu cele 13 tractoare și celelalte mașini agricole, destul de reduse ca număr și sortiment, puteam să efectuăm doar cîteva lucrări agricole, în principal aratul.

Acum unitatea, care după recenta împărțire teritorial-administrativă și-a mutat sediul în Bălcești, județul Vîlcea, deține 346 de tractoare și alte numeroase mașini agricole. Ea deservește 34 de cooperative agricole care au, în total, 27 000 de hectare de teren mecanizabil.

Experiența pe care tovarășul Marinescu a acumulat-o de-a lungul anilor, munca sa plină de dăruire își găsește corespondent în rezultatele unității pe care o conduce. Volumul lucrărilor executate cu mijloace mecanice și sortimentul acestora a crescut în fiecare an. Bilanțul unității din prima parte a anului în curs mai consemnează reducerea cheltuielilor cu 8,75 lei pe hantru și creșterea productivității muncii de la 82 de hantri la 110 pe mecanizator.

LA COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN DRĂGĂNEȘTI-OLT

Posibilități multiple de sporire a producției și veniturilor

Cooperativa agricolă din Drăgănești-Olt dispune de terenuri fertile, situate pe valea Oltului, care asigură condiții prielnice pentru obținerea unor recolte mari și permit dezvoltarea creșterii animalelor. Se poate spune cu certitudine că țăranii cooperatori de aici folosesc cu chibzuință și pricepere atît condițiile naturale de care dispun, cît și sprijinul acordat de stat în vederea dezvoltării producției și sporirii veniturilor. Pe lîngă cele 2 700 ha de teren arabil, pe care le cultivă cu cereale și plante tehnice, cooperativa mai are o plantație de pomi pe 35 ha, un sector viticol în suprafață de 155 ha, o orezărie de 186 ha și o grădină de legume de 40 ha. În sectorul zootehnic există ferme de vaci și de oi, se îngrașă porci, se cresc păsări. Toate acestea au făcut cu putință ca, în anul trecut, cooperativa să obțină un venit de circa 6 900 000 de lei, iar valoarea zilei-muncă să fie de 19,40 lei.

Rezultatele obținute pînă acum în dezvoltarea economică a cooperativei agricole din Drăgănești-Olt nu au epuizat însă toate posibilitățile existente de creștere a producției și a veniturilor. Care sînt acestea? Ce trebuie făcut pentru punerea lor în valoare?

Condițiile naturale și economice din partea locului permit ca la cultura grîului să se obțină recolte mari și constante. Ținîndu-se seama de acest lucru și de faptul că, în unitatea respectivă, sînt insuficiente brațele de muncă pentru întreținerea culturilor prășitoare, s-a prevăzut extinderea suprafeței ce se va cultiva cu grîu. În felul acesta se va elibera o parte din forța de muncă ce se folosea la culturile prășitoare și se va ajunge în mod cert la sporirea producției. Bineînțeles, această măsură va fi urmată și de aplicarea unei agrotehnici adecvate. Întreaga suprafață va fi semănată cu soiuri intensive de grîu, se vor folosi cantități mai mari de îngrășăminte, iar cultura va fi amplasată după premergătoare bune.

Rezerve importante de sporire a recoltei există și la cele 186 ha ce se cultivă cu orez. Anul acesta, pe 20 ha nu s-a asigurat producția prevăzută din cauză că lucrările de nivelare, pe această suprafață, nu au fost bine efectuate. Ca urmare, s-au pierdut circa 60—70 tone de orez. Acest fapt trebuie să dea de gîndit cooperatorilor, astfel ca, în primăvară, întreaga suprafață de orezărie să fie nivelată.

Însemnate rezerve nefolosite sînt și în sectorul viticol. Anul trecut, din cauză că vița nu a fost ridicată pe spalieri sau araci, nu s-au putut efectua lucrările de întreținere și s-a obținut o producție medie de numai 1 700 kg de struguri la hectar. În acest an, cînd au fost efectuate toate lucrările de întreținere și susținere, s-a asigurat o producție medie de 4 000 kg de struguri la ha. Deci, printr-o îngrijire mai bună a viei, producția de struguri poate să mai sporească cu cîteva mii de kilograme la hectar. Pentru aceasta se cere completarea golurilor din plantații, efectuarea cu mai multă răspundere a lucrărilor de întreținere. De asemenea, mai sînt însemnate suprafețe de teren situate în pantă, improprii altor culturi, care ar putea fi puse în valoare prin plantarea lor cu viță de vie. De altfel, cooperatorii au prevăzut să extindă cu încă 50 ha sectorul viticol; se cere însă ca noile plantații să fie făcute în așa fel încît să permită efectuarea mecanizată a lucrărilor de întreținere, care să suplinească lipsa brațelor de muncă.

Deși zootehnia aduce o mare parte din veniturile cooperativei, mai sînt încă și în acest sector mari posibilități de sporire a producției. Din cele 987 de bovine numai 360 sînt vaci de lapte și juninci. Va trebui să se depună eforturi pentru creșterea producției de lapte, care în prezent este de numai 1 700—1 800 de litri. Posibilități în acest scop există. Cooperativa cultivă, în lunca Oltului, 100 ha de lucernă irigată, care asigură 5—6 recolte pe an. Consiliul de conducere, care pînă acum nu s-a ocupat cu suficientă răspundere de organizarea muncii în zootehnie, este dator să ia măsurile corespunzătoare pentru o mai bună hrănire și îngrijire a animalelor. Nu a fost rezolvată încă problema asigurării apei pentru animale. La unele ferme apa se aduce cu cisternele de la distanțe mari, iar iarna, pentru a fi adăpate, animalele sînt scoase din adăposturi pe frig. Stan Macafei, președintele cooperativei, un om cu inițiativă, ales în acest an la conducerea cooperativei, a precizat că din lipsă de apă s-a înregistrat o pagubă de circa 300 000 de lei. Nu a existat preocupare din partea consiliului de conducere și nici a specialiștilor pentru înlocuirea vacilor bătrîne, slab productive, cu juninci de valoare. Abia în acest an au fost înlocuite 70 de vaci sterpe, care de ani de zile aduceau numai pagube cooperativei. Președintele susține că, în cel mai scurt timp, s-ar putea obține o producție medie de 3 000 litri de lapte de la fiecare vacă. Pentru aceasta s-a preconizat o seamă de măsuri. Se va trece la organizarea unui lot de reproducție propriu prin cumpărarea a 50 de juninci de mare valoare. Totodată, prin îmbunătățirea sistemului de retribuire a crescut interesul îngrijitorilor de a aduce vacile la montă mai ales în primul ciclu de călduri. O altă inițiativă, care a dat rezultate bune, este și aceea de a se grupa vacile pe loturi. Ca urmare, animalele sînt acum mai bine îngrijite, mulse mai repede, iar producția de lapte a sporit cu 2—3 litri pe zi la fiecare vacă.

La o analiză mai temeinică s-a constatat că pentru unele specii de animale nu sînt asigurate condițiile necesare obținerii unor producții mari și rentabile. De aceea, se preconizează cooperarea cu alte unități. De pildă, cooperativa agricolă din Stoicănești va dezvolta creșterea vacilor pentru lapte, iar tineretul bovin va fi livrat celei din Drăgănești-Olt, pentru creștere și îngrășare, unde există condiții bune de pășunat și furajat. De asemenea, se preconizează ca membrii cooperatori din Drăgănești-Olt să dezvolte creșterea porcinelor, îndeosebi a scroafelor de prăsilă, iar purceii rezultați să fie livrați la Stoicănești pentru a fi îngrășați, deoarece unitatea secundă dispune de suficiente furaje concentrate.

Problemele și inițiativele semnalate dovedesc marile rezerve existente în cooperativele agricole, care, puse în valoare, pot duce în mod sigur la sporirea producției și a veniturilor, la dezvoltarea în continuare a unităților respective. Organele agricole din județul Olt sînt datoare să îndrume și să sprijine îndeaproape cooperativa din Drăgănești în vederea punerii în valoare a tuturor posibilităților de care dispune.

Florea CEAUȘESCU

MICROANCHETĂ

Instructorul uniunii județene

Îl cunosc sau ar trebui să-l cunoască toți cooperatorii. Nelipsit de la adunările generale pe cooperativă și de la cele ținute pe brigăzi, frecvent și perspicace vizitator al sectoarelor de producție, instructorul este sau ar trebui să fie totdeauna purtătorul unei soluții. Discut cele două alternative cu N. Pelmuș și M. Smerea, președinții cooperativelor agricole din Sălcuța și Titu, județul Dîmbovița.

— *De acord* — îmi spune primul — *instructorul uniunii județene ar trebui să fie...*

Președintele din Sălcuța folosește predilect optativul verbelor. Cînd îl rog să-și exprime părerea mai precis, recurge la un necenzurat elogiu, cu nimic demonstrat, din care reiese că dacă n-ar fi instructorul prea puține probleme ar găsi o rezolvare. Întrebarea: „Cum se numește instructorul?" este singura pe care nu caută să o evite. Răspunde însă cu o vădită nesiguranță:

— *Instructorul se numește Aurel... Aurel Vasile...*

— *Aurel Ionescu* — îl corectează stînjenit D. Iorgulescu, inginerul unității.

Nu intenționăm să-i imputăm instructorului faptul că președintele nu-l cunoaște numele. Îi reproșăm însă că numeroși cooperatori nu știu nici cum arată la înfățișare. În sectorul zootehnic, unde se ridică cîteva probleme de organizare și retribuire a muncii, cîteva îngrijitoare de animale mi-au mărturisit că nu-l cunosc. Nu-i cunoscut nici la atelierul de rotărie aflat la cinci metri de sediu. Stau cocenii pe cîmp, chiar în preajma parcului de furaje, fiindcă unitatea nu are mijloace de transport. A avut odată 60 de căruțe. Acum mai are 13 în inventar, din care mai sînt utilizate zece în teorie și vreo șapte-opt în practică. Cu ocazia reviziei contabile nu de mult terminată, instructorul a putut să cunoască bine situația. S-a mulțumit doar să o consemneze în scripte. Dar oare lipsurile se inventariază pentru a le avea în evidență sau pentru a le înlătura?

— *Pentru a le înlătura, firește. De aceea se și caută cauzele fiecărui neajuns. Numai că* — observă inginerul D. Iorgulescu — *se încearcă uneori ocolirea cauzelor reale și înlocuirea lor cu cauza care să justifice lipsurile sau să le atribuie cuiva din afară unității. Să ne oprim la ultima revizie făcută de tovarășul A. Ionescu. Constatînd slabele rezultate ale culturii de pepeni, el a pus faptul pe seama seminței livrate de Agrosem. Or nu acesta este adevărul. Agrosemul are păcatele lui incontestabile, dar de data aceasta ne-a livrat sămînță bună. Instructorul n-a vrut să țină seama de părerea mea și în actele întocmite apare Agrosemul ca vinovat.*

Cooperativa din Titu, vecină cu cea din Sălcuța, se află sub îndrumarea instructorului P. Dobrescu. Participant la toate ședințele consiliului de conducere, la adunările de brigăzi și la multe ședințe operative cu brigadierii, instructorul intervine activ în viața unității.

— *Rezolvăm împreună toate problemele dificile* — îmi spune tehnicianul agronom M. Smerea președintele cooperativei.

Inginerul F. Peteu subliniază ajutorul acordat de instructor cooperativei pentru a-și organiza temeinic procesul de producție.

— *Situată între București, Tîrgoviște și Găești, unde s-au deschis trei mari șantiere, cooperativa noastră dispune de puține brațe de muncă. Dacă n-am fi stabilit precis locul fiecărui om în producție* — afirmă inginerul — *am fi încurcat, neîndoielnic, lucrurile. Așa însă am efectuat lucrările la timp și cele 1 700 kg de grîu, peste 2 000 kg de porumb și 22 de tone de tomate obținute la hectar dovedesc că ne-am descurcat bine.*

Contabila șefă Alexandra Irimia ține să releve că dacă anul acesta nu s-au comis inexactități la livrarea produselor contractate, meritul revine tot instructorului uniunii județene.

— *Ne-a însoțit pretutindeni: la baza de recepție, la centrul de legume și fructe, la I.C.I.L., la bancă...*

Reiese din acheta întreprinsă că instructorul a luat asupra sa unele din sarcinile personalului administrativ al unității. Muncind cot la cot cu acesta este imposibil ca el să nu fi neglijat, în parte, celelalte trei cooperative de care mai răspunde. Nu pretindem instructorului să-și repartizeze aritmetic egal timpul pe unități. El este singurul în măsură să aprecieze care dintre ele are mai mare nevoie de ajutor și să-l acorde în consecință. Credem însă că preluarea unor probleme de la președinte sau contabilul șef, ori dublarea acestora cînd trebuie îndeplinite anumite sarcini, constituie o greșeală.

M. CALIANU

„Ferește-mă, doamne, de adunarea generală, că de revizorii contabili mă apăr eu!"

Cu prilejul revizilor de fond, ce se efectuează periodic în cooperativele agricole, cadre competente din aparatul uniunilor județene scot la iveală deseori pe lîngă aspectele pozitive și deficiențe grave în evidența și gestionarea produselor, descoperă abuzuri și sustrageri din avutul obștesc și stabilesc măsurile ce trebuie luate de către adunarea generală a cooperativei agricole, pentru înlăturarea deficiențelor și recuperarea pagubelor.

Uneori însă, ca în cazul la care ne vom referi, constatările comisiei de revizie nu sînt supuse dezbaterii adunării generale, se manifestă tendința de cocolosire a lipsurilor.

La ora actuală, mulți dintre membrii consiliului de conducere al cooperativei agricole din Dolhești, județul Suceava, își zic în gînd: „Ferește-mă, doamne, de adunarea generală, că de revizorii contabili ai uniunii județene mă apăr eu!" Și, au toate motivele să se teamă de adunarea generală, de judecata țăranilor. De ce?

În primăvara acestui an, din dispoziția vicepreședintei Maria Buculei și a altor membri ai consiliului de conducere, au fost schimbați toți ciobanii de la turma de oi, pe motivul că nu erau... rude cu cei din consiliu! Noii ciobani, nepricepuți și delăsători, nu s-au opus cînd a fost vorba să-și „servească" rudele cu cîte un caș sau un miel, în schimb oile intraseră, parcă, pe mîna lupului. 100 de oi au murit de foame și de căldură! 230 au avortat! Din 659 de oi fătătoare au mai rămas cu lapte doar 329. Pierderile evaluate cu prilejul reviziei de fond se ridică la 106 000 lei. Desigur, au fost stabiliți vinovații și s-a hotărît ca paguba să fie imputată acestora.

Și cum Maria Buculei este vizată direct, are, dumneaei, interesul să se convoace adunarea generală? Cu de la sine putere, ea și-a mărit retribuția lunară de la 15 zile-muncă și 600 lei în numerar, cît stabilise adunarea generală, la 20 zile-muncă și 1 000 de lei în numerar!

Verificînd gestiunea cooperativei, revizorii contabili au constatat, pe bază de acte, că suma debitelor depășește 130 000 de lei și a recomandat ca adunarea generală să stabilească termene precise pentru recuperarea banilor.

Dar cum ar putea oare membrii consiliului de conducere să se prezinte în fața adunării generale cu o asemenea propunere, cînd mulți dintre ei figurează pe lista... debitorilor? Apoi, alți cooperatori, care datorează cooperativei agricole cîte 3 500—3 800 de lei, ca Ion Macovei, șef de echipă, Ion A. Buculei și Sandu Gh. Dumitru sînt... rude apropiate ale celor din conducere.

Revizia de fond a mai descoperit că mulți cooperatori dețin în plus, ca loturi în folosință, peste suprafața aprobată de adunarea generală, conform prevederilor statutare, cîte 43—90 de ari, ceea ce, pe întreaga cooperativă, înseamnă zeci de hectare. Totodată, 60 de cooperatori au în primire suprafețe ocupate cu pomi și vie, dar „uită" să predea cooperativei producția obținută! Și în acest caz revizorii contabili au recomandat ca adunarea generală să hotărască recuperarea producțiilor realizate pe terenurile respective, sancționarea celor vinovați de tolerarea unor asemenea practici și, desigur, respectarea statutului în ceea ce privește acordarea de loturi în folosință.

Înscrierea pe ordinea de zi a adunării generale a unor asemenea aspecte întîmpină însă opoziția celor cu „musca pe căciulă", adică cu suprafețe în plus: Maria Buculei, Gh. Condureanu, Ion C. Țipău, Sandu Gh. Dumitru, Vasile Bughian, Vasile Mihalache, Constantin Drobotă, Constantin Ichim, Mircea Diaconescu și alții, care sînt fie membri în consiliul de conducere sau rude ale acestora, fie brigadieri sau șefi de echipă.

Alte abuzuri și ilegalități ce ar urma să întregească ordinea de zi a adunării generale se referă la risipa de zile-muncă și la atitudinea de sfidare și de intimidare, de către unele persoane din conducerea unității, a cooperatorilor cinstiți și combativi față de lipsuri.

Iată, dar, motivele pentru care cei vinovați se... roagă să nu aibă de-a face cu adunarea generală. De concluziile înscrise în procesul-verbal de revizie nu se prea sinchisesc. Sînt... recomandări! Cît pot, refuză să le ducă la îndeplinire. Dar cît or să mai poată?

Mihai BORZA

Cooperativa agricolă de producție din Săucești, județul Bacău, a obținut o recoltă bună de porumb. În fotografie: **aspect de la depozitarea în hambare a porumbului**

Foto: AGERPRES

INSTANTANEE

ÎN ALB ȘI NEGRU

Trifoi cu... șapte foi!

De mai mulți ani, Nicolae Prodanciuc, pensionar din București, cutreieră țara în lung și-n lat. Zăbovește puțin prin orașe. Umblă mai mult pe cîmpuri și dealuri. Se oprește îndelung pe zonele șoselelor, în mijlocul finețelor și mai ales în lanurile de trifoi. Stă aplecat ore în șir și cercetează cu migală sute și chiar mii de plante de trifoi. Trifoi cu multe foi, iată ce caută el! Și-i tare norocos! În 10 ani, timp în care a bătut cu piciorul numeroase localități din județele Suceava, Neamț, Ilfov, Gorj, Alba a reușit să adune o sumedenie de plante purtătoare de... noroc. Colecția sa, pe care ne-a prezentat-o la redacție, numără acum 2 452 de fire de trifoi cu 4 foi, 510 fire cu 5 foi, 33 de fire cu 6 foi și 6 fire cu... 7 foi! Da, da, cu 7 foi...

În aceste zile, Nicolae Prodanciuc își continuă drumeția. Dacă cumva îl întîlniți pe cîmpuri, felicitați-l. Merită! E pasiunea lui.

Judecata mulțimii

Adunare generală la cooperativa agricolă din Ariceștii — Rahtivani, județul Prahova. La ordinea de zi: dezbaterea actelor de indisciplină, a abuzurilor și furturilor din avutul obștesc comise de Ion Leca — președinte, Ion Matei — contabil-șef, Maria Ciuciuc — brigadieră, Marin Bîră — gestionar, Dumitru Păducu și Andrei Băcanu — șoferi. Judecata mulțimii este aspră și dreaptă. Numeroși cooperatori își manifestă dezaprobarea față de cei vinovați, cer sancționarea exemplară a acestora și recuperarea prejudiciului de aproape 60 000 de lei adus cooperativei agricole.

În încheiere, adunarea generală hotărăște schimbarea din funcții a tuturor celor vinovați, obligîndu-i la plata tuturor daunelor pricinuite cooperativei agricole.

Totodată, dosarele de cercetare au fost înaintate tribunalului județean.

Lanțul... D.T.A:

Între Brad și Abrud se așterne o șosea așa de prost întreținută, încît e mai bine să circuli pe ea cu piciorul. Șoferii de aici însă temerari, circulă cu toate mijloacele auto, și încă în mare viteză. E adevărat, mai sare cîte o roată, se mai răstoarnă cîte un autobuz... Dar nu despre asta vrem să vă informăm. Ci despre lanțul de autobuze D.T.A., ce se întinde sîmbătă noaptea cu ramificații pe pantele munților ori dealurilor. Ne-am bucurat: uite dom-le, ce grijă pe Direcția de transporturi auto — pune întregul parc de autobuze la dispoziția celor care întîrzie cine știe pe unde. Mașinile nu se opresc însă la stații, ci la porți. Ba mai mult, intră și în curți. Misterul s-a destrămat: șoferii se duc sîmbătă acasă cu... locul lor de muncă. Autobuzul devine mașină personală. Iar luni, tot de cu noapte, se întoarce la... bază, pline. În lanț. N-o avea de zis nimic stăpînul?

Încetișor, bre!

Probabil că aceasta este deviza casierului Manolache Vulpe de la cooperativa agricolă din Tănăsoaia, județul Vrancea, care vine la serviciu cînd se crapă de... ora 10.

Pentru el așa o fi, dar pentru camionul cooperativei care a stat trei ore degeaba din cauza lui (fiind păstrătorul carnetelor CEC) nu!

Ce face conducerea cooperativei de nu ia în seamă neajunsurile pe care le provoacă absența de la lucru a casierului în orele de dimineață? Discretă, nu se amestecă în treburile lui. Așteaptă să intervină uniunea județeană? Poate...

În puterea nopții...

Recent, într-o dimineață, pe una din ulițele comunei Ipotești, județul Suceava, a fost găsit cadavrul locuitorului Vasile Andrieș. Cîteva zile, organele de anchetă au întreprins cercetări pentru identificarea ucigașului. Nici un rezultat. Doar declarațiile sumare ale cîtorva țărani cooperatori din care rezultă că, în seara în care a fost comisă crima, Vasile Andrieș fusese văzut în stare de ebrietate.

Iată însă că la postul de miliție se prezintă locuitoarea Valeria Niculică.

— Eu l-am omorît pe Andrieș! a declarat ea.

Și a explicat pe larg cum, în puterea nopții, a auzit bătăi puternice în ușa casei sale. Era Vasile Andrieș. Beat. Înjura și striga să-i deschidă ușa, că de nu o taie cu cuțitul. Femeia era singură acasă. A ieșit în curte pe o altă ușă, și s-a furișat în spatele lui Andrieș. Acesta continua să bată cu pumnii în ușă... Valeria Niculică l-a lovit cu un par în creștetul capului. Lovitura a fost mortală. A transportat apoi cadavrul în uliță, mai sus de casa ei și, cu multă dibăcie, a înlăturat urmele crimei.

Cercetările continuă.

Semnal de alarmă!

La I.A.S. Oradea și în cadrul fermelor acesteia, lucrează și un însemnat număr de gestionari. Pînă aici, nimic rău. Prezența acestor salariați este necesară. Rău e că dintre acești gestionari, minuitori de valori importante, 16 au antecedente penale! Încadrarea lor s-a făcut cu încălcarea legii: conducerea întreprinderii nu a cerut relații organelor de miliție.

Și cum la ferma nr. 6 și la altele s-a constatat că inventarierea bunurilor se face formal, pe baza soldurilor din evidență, și nu pe baza inventarelor faptice, există pericolul iviriI unor surprize.

Tovarășii din conducerea I.A.S. Oradea ce au de spus?

Șirul infracțiunilor

Pentru faptele săvîrșite, Ilie Lascu, șofer la cooperativa agricolă din Sintandrei, județul Bihor, a fost condamnat la cîțiva ani închisoare. Soția și copilul au acum de suferit.

În ziua cu pricina s-a urcat la volanul autocamionului și a plecat în cursă fără aprobarea consiliului de conducere al cooperativei agricole. Intenționa să facă un transport clandestin, dar pînă la client a „zăbovit" pe la cîteva crișme. Urcîndu-se din nou la volan, pe șosea, s-a „oferit" să transporte în cabină, dintr-o localitate în alta, o fată de 15 ani. Tentativa de viol nu i-a reușit însă. A abandonat victima și fără să oprească la semnalul lucrătorului de miliție a fugit spre Oradea...

Acum regretă infracțiunile comise. E prea tîrziu însă. Își merită pedeapsa.

I.A.S. TG. FRUMOS

Județul Iași

livrează fără repartiție tăurași de rasă Brună, apți pentru montă, clasa Record și Elită.

Relații suplimentare se pot obține la sectorul A.D.T. al întreprinderii.

ÎNTREPRINDEREA AGRICOLA DE STAT AGNITA JUDEȚUL SIBIU

livrează fără repartiție tăurași din rasa Bălțată Românească, apți pentru montă, clasa Record și Elită.

Relații suplimentare se pot obține la sectorul A.D.T. al întreprinderii, telefon 29 sau 27.

ANUNȚ

Cooperativa agricolă de producție din satul Aluniș, comuna Fîntînele, județul Arad, produce și livrează butași de răchită nobilă. Solicitanții vor depune comenzi ferme pînă la data de 20 XI 1968.

Proiectul legii de organizare și funcționare a consiliilor populare în dezbatere

O lege de mare însemnătate în viața satului

Dezbaterea proiectului de lege privind organizarea și funcționarea consiliilor populare constituie o nouă expresie a preocupării partidului și statului nostru de a se consulta cu masele largi asupra tuturor problemelor ce privesc dezvoltarea societății noastre socialiste.

Și cetățenii comunei noastre au luat cunoștință cu bucurie de prevederile proiectului legii de organizare și funcționare a consiliilor populare. Personal, consider de o mare importanță prevederea cu privire la sprijinirea de către comitetul executiv al consiliului popular comunal a activității cooperativelor agricole de producție. In calitate de președinte al comitetului executiv al consiliului popular eu mă interesez în mod obișnuit de situația producției agricole din comună, de realizarea sarcinilor privind terminarea la vreme a recoltării culturilor și a tuturor celorlalte lucrări de toamnă. De curînd cele 4 cooperative agricole din comuna noastră au încheiat recoltatul cartofilor și sînt pe sfîrșite cu strînsul porumbului și însămînțatul grîului de toamnă.

In atenția noastră vor sta permanent, așa cum se preconizează în proiect, și problemele întăririi economico-organizatorice a unităților agricole socialiste, folosirii rationale a fondului funciar, realizării fondului centralizat al statului la produsele vegetale și animale. In și mai mare măsură decît a făcut-o pînă acum consiliul nostru popular va organiza și asigura, potrivit legii, apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole.

Intrucît circulația rutieră se desfășoară în județul nostru pe drumuri ce încă lasă de dorit, consiliul popular comunal se va strădui să găsească rezolvări cît mai eficiente problemelor legate de construirea, întreținerea și modernizarea șoselelor și a podețelor. Avînd drumuri mai bune, legătura cu orașul Odorheiul Secuiesc se va face pe viitor mai lesne, va crește în mare măsură traficul transporturilor, creîndu-se astfel posibilitatea sporirii cantităților și sortimentelor de legume, fructe și alte produse agricole aduse de către oamenii muncii de la sate pe piața orașului.

Printre atribuțiile consiliilor populare comunale sînt și cele legate de buna funcționare a școlilor și a grădinițelor de copii. In această privință eu consider că este necesar a se înființa școli și grădinițe absolut în fiecare sat unde există cooperative agricole de producție. Pe măsură ce cooperativele agricole se vor dezvolta, va trebui să organizăm o și mai insistentă muncă de educare a școlarilor, convingîndu-i ca atunci cînd termină cursurile să se îndrepte cu încredere în primul rînd către ramurile de producție de bază ale unităților noastre agricole, calificîndu-se ca legumicultori, mulgători, tractoriști, pomicultori etc

Sîntem convinși că adoptarea noii legi cu privire la organizarea și funcționarea consiliilor populare va însemna un mare pas înainte în direcția perfecționării activității organelor locale ale administrației de stat.

Ödön TÖRÖK
președintele comitetului executiv al consiliului popular al comunei Ulieș, județul Harghita

Conducere calitativ superioară a activității economice

O dată adoptată, legea al cărui proiect a fost supus recent dezbaterii publice va avea un rol deosebit de important în perfecționarea activității consiliilor populare, care sînt chemate să asigure întărirea orînduirii socialiste, buna gospodărire a resurselor materiale și de muncă, creșterea continuă a bunăstării poporului, afirmarea multilaterală a personalității umane.

Alături de alte prevederi, proiectul de lege stabilește atribuțiile concrete ale consiliilor populare județene, municipale, orășenești și comunale și în ceea ce privește activitatea economică pe care acestea sînt chemate să o desfășoare. Ca specialist în probleme de economie agrară aș dori să relev un aspect din acest domeniu de activitate.

De la bun început țin să subliniez că proiectul de lege este atotcuprinzător și creează un cadru legal adecvat pentru ca noile organe ale puterii și administrației de stat să poată aduce o eficientă muncă de conducere a activității economice, în legăturile sale multiple și variate din cadrul complexității teritorial-administrative și în strînsă concordanță cu interesele întregii economii naționale. În paragraful m, din articolul 22, privind atribuțiile consiliilor populare județene se menționează, de pildă, că acestea „fac propuneri privind amplasarea obiectivelor de interes republican în vederea folosirii resurselor materiale și de muncă locale și a rezolvării unor probleme economice și social-culturale ale unităților administrativ-teritoriale ; dezvoltă cooperarea organizațiilor locale cu cele de interes republican aflate în cuprinsul unității administrativ-teritoriale...".

Pe lîngă asemenea atribuții importante, proiectul de lege stabilește în mod precis și sarcinile care revin consiliilor populare referitor la dezvoltarea continuă a agriculturii. Aceasta se va realiza prin specializarea, concentrarea și intensificarea producției agricole, prin folosirea tehnicii celei mai avansate, printr-o organizare științifică a producției, pentru a se asigura un randament maxim cu minimum de cheltuieli sociale. De asemenea, consiliilor populare le revin sarcini de o însemnătate deosebită referitoare la folosirea rațională a teritoriului agricol al țării.

Din acest punct de vedere, consider că ar trebui să se stabilească și mai precis cadrul legal pentru corelarea intereselor economice locale cu interesele de ansamblu ale economiei naționale, felul în care consiliile populare, în totalitatea lor, vor asigura dezvoltarea armonioasă și o repartiție teritorială rațională a ramurilor și culturilor agricole pe cuprinsul întregii suprafețe a țării noastre.

N. DAVIDEANU
lector
la Facultatea de studii economice a Universității „Alex. I. Cuza" din Iași

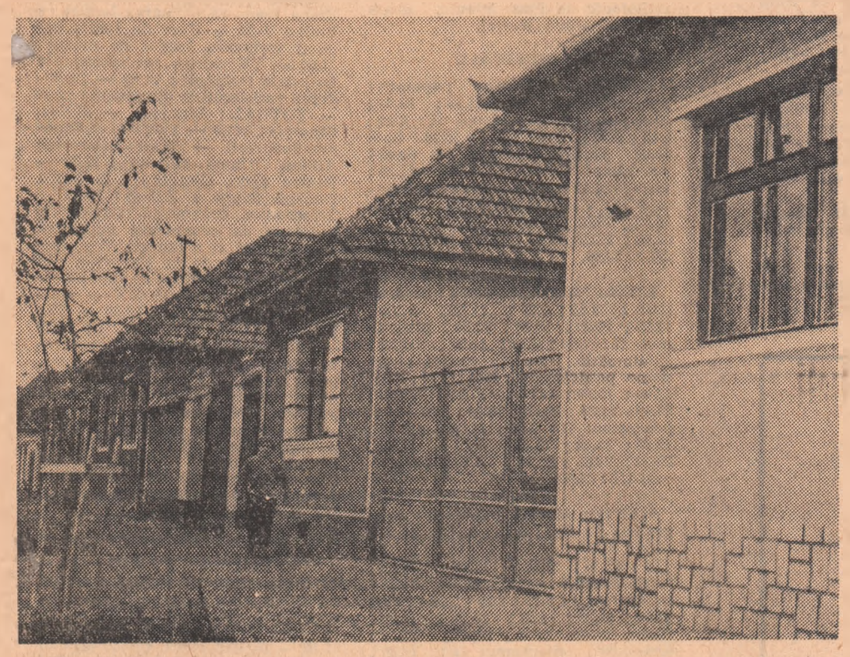

Mărturie dintre cele mai evidente a bunăstării țăranilor cooperatori, construcția de locuințe în mediul sătesc capătă pe an ce trece un tot mai mare avînt. Statisticile consemnează că în decurs de numai un deceniu și jumătate, în satele patriei au fost construite mai bine de un milion de locuințe, ceea ce înseamnă că o treime din familiile țărănești s-a mutat în această perioadă în case noi. In fotografie : un grup de case de curînd construite, ale țăranilor cooperatori din comuna Ghimbav, județul Brașov.

Foto : AGERPRES

ATRIBUȚII ȘI COMPETENȚE

(Urmare din pag. 1)

colă și vor răspunde de realizarea acestui plan.

Pornind de la necesitatea rezolvării într-un mod cît mai corespunzător a sarcinilor ce vor fi legiferate în privința conducerii pe plan local a agriculturii de către consiliile populare, și ținînd seama de organismele de specialitate existente actualmente în acest domeniu, consider însă că este necesar ca proiectul de lege să contureze mai bine zona de întindere a drepturilor și obligațiilor consiliilor populare. Și anume, **este nevoie să se precizeze care sînt raporturile dintre comitetele executive ale consiliilor populare și uniunile cooperativelor agricole de producție, în condițiile în care răspunderea pentru realizarea planului producției agricole revine comitetului executiv al consiliului popular județean și în care, acesta, așa cum se subliniază în articolul 45 , litera K, „organizează activitatea de creștere a producției vegetale și animale, de întărire economico-organizatorică a unităților socialiste agricole, de sprijinire a gospodăriilor personale ale țăranilor, de folosire rațională a fondului funciar..."**

În acest sens, am propune ca în aliniatul citat sau într-un nou aliniat, să se menționeze că **acțiunile de organizare a creșterii producției agricole se vor realiza în colaborare cu uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție.** De altfel, problema raporturilor dintre comitetul executiv al consiliului popular județean și organizațiile cooperatiste nu este pe deplin conturată nici atunci cînd este vorba de cooperația meșteșugărească sau de cea de consum. Ar fi bine ca în acest sens **să se precizeze care este forța obligatorie a hotărîrilor adoptate de consiliile populare județene în raporturile cu organizațiile cooperatiste, în situația cînd aceste hotărîri se adoptă potrivit competenței stabilite prin alte legi.**

De asemenea, ținînd seama de importanța pe care o prezintă folosirea rațională a fondului funciar, socotim că este necesar ca **proiectul de lege să prevadă, într-un aliniat separat, obligativitatea hotărîrilor ce se vor adopta de către consiliile populare, potrivit legii, în această direcție.**

Anumite observații se cuvin a fi făcute și cu privire la atribuțiile și competențele consiliilor populare comunale și comitetelor executive ale acestora. Ne-am referi, în primul rînd, la faptul că în articolul 26, care stabilește atribuțiile consiliilor populare comunale, nu se face nici un fel de precizare cu privire la competența acestora în domeniul activităților agricole. Asemenea precizări sînt făcute însă la art. 49, litera „d", ca atribuții ale comitetului executiv al consiliului popular comunal, care este după cum se știe organ local al administrației de stat. Or, firesc ar fi ca precizările făcute la art. 49 litera „d" să fie cuprinse și în art. 26, ca atribuții ale organului local al puterii de stat.

Ar fi necesar, de asemenea, să fie acordate competențe consiliilor populare comunale și în privința folosirii rationale a fondului funciar, în sensul că acestea să aibă obligația de a acționa imediat, împreună cu organele de specialitate, atunci cînd constată încălcări ale prevederilor Legii pentru apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole.

N-ar fi lipsit de interes ca în sarcina consiliilor populare comunale să fie dată și problema organizării unor acțiuni patriotice, cu contribuția voluntară în muncă a cetățenilor, pentru redarea în circuitul agricol a suprafețelor de teren erodate, mlăștinoase sau infestate de mărăcinișuri sau arborete.

DIALOG
redacție — cititori

Ioan IONAȘCU — maistru zootehnist, I.A.S. Timaș, județul Mehedinți, Gheorghe ZAMFIR — tehnician, comuna Străoane, județul Vrancea și un grup de tehnicieni din comuna Nicorești, județul Galați :

Despre examenele de diferență pentru echivalarea studiilor făcute în școlile tehnice agricole cu durata de 4 ani (agricole, horticole, veterinare, contabilitate agricolă) și în școlile tehnice de maiștri cu profil agricol (agricultori, legumicultori, pomicultori, viticultori, zootehniști, veterinari și mecanici agricoli) cu cele ale liceelor agricole am răspuns de nenumărate ori la rubrica „Dialog redacție-cititori". Considerăm că nu mai este necesară publicarea obiectelor, pe ani de studii, la care se dau examene de diferență și nici rețeaua liceelor agricole unde se pot înscrie, pentru examene, cei interesați.

Consultați colecția revistei noastre, sau adresați-vă celui mai apropiat liceu agricol și veți primi toate lămuririle care vă interesează.

Ing. Mihai POTLOG — cooperativa agricolă din Suroaia, județul Vrancea și ing. Nicolae ZAINEA — Călărași, județul Ialomița :

— Absolvenții institutelor de învățămînt superior care înainte de a urma facultatea au avut calitatea de angajați cel puțin 12 luni, nu vor mai fi încadrați, în primul an, ca ingineri stagiari, ci vor primi salariul corespunzător funcției îndeplinite.

— Perioada satisfacerii stagiului militar nu poate fi luată în considerare la calcularea perioadei de stagiatură în producție și nici ca vechime în funcții tehnice de specialitate.

Marin DRĂGAN — tehnician agronom, ferma nr. 9 Romanu, județul Brăila și Gheorghe APOSTOL — comuna Comlosul Mare, județul Timiș :

— Nu se admit derogări pentru neîndeplinirea condiției de studii în vederea încadrării pe post de șef de secție la I.M.A.

— Începînd cu anul universitar 1968/969, în cadrul institutelor tehnice sau politehnice sînt organizate secții de subingineri cu cursuri de zi și serale. În cadrul institutelor de învățămînt superior agricol, la care vă referiți dv., nu sînt organizate asemenea secții de subingineri.

Un grup de ingineri de la cooperativa agricolă din Dudeștii Vechi I, județul Timiș :

Evident pentru oricine, în cele semnalate de dv. este vorba de o regretabilă greșeală de tipar. Corect se va citi octombrie.

Ion GÎNJĂU — I.M.A. Pogoanele, județul Buzău :

Menținerea, în cazul dv., a salariului de inspector principal personal se putea face numai cu ocazia aplicării H.C.M. nr. 2397/1967 și în cazul în care ați fi fost trecut pe un alt post, cu o salarizare inferioară. Intrucît dv. sînteți trecut pe un alt post ca urmare a reorganizării fostelor S.M.T.-uri, conform H.C.M. nr. 1191/1968, veți fi salarizat corespunzător noii încadrări prevăzute pentru acest post, indiferent dacă salariul este mai mare sau mai mic.

Uzina de REPARAȚII Brașov

produce și livrează fără repartiție

BASTONUL ELECTRIC

destinat dirijării animalelor la pășunat, deplasarea pe căi de comunicație, precum și la urcarea în vagoane și camioane.

Bastonul este alimentat cu 2 baterii a 1,5 v, debitînd la capul cu borne un curent pulsator de 1.500 v, nepericulos pentru sănătatea omului și animalelor, durata impulsului fiind foarte mică.

Preț de vînzare : 240 lei pentru unitățile de stat ; 273 lei pentru unitățile cooperatiste.

DE VORBĂ CU METODIȘTI AI CASELOR AGRONOMULUI JUDEȚENE

PRICEPEREA LECTORULUI — cheia de boltă a învățămîntului agrozootehnic

Apropierea anotimpului alb înscrie cu majuscule pe agenda omului de la sat o nouă preocupare, o nouă grijă : învățătura. Cursurile agrozootehnice, școala recoltelor bogate, cum se obișnuiește să li se spună, aduc în fiecare an cooperatorilor, muncitorilor din întreprinderile agricole de stat și cele pentru mecanizarea agriculturii plusuri evidente de cunoștințe care, adăugate celor însușite anterior și experienței practice, fac să crească neîntrerupt rodul cîmpului și producțiile de origină animală.

Care este factorul hotărîtor în buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic ?

Întrebarea, pusă zilele trecute unui grup de metodiști de la casele agronomului județene — instituții care, după cum se știe, poartă principala răspundere în domeniul instruirii lucrătorilor de pe ogoare — a găsit, în esență, un răspuns comun. Este cel cuprins în titlul acestor rînduri.

— Succesul oricărui proces de învățămînt, remarca ing. **Simion BORUGĂ**, de la Casa agronomului a județului Mehedinți, **depinde de măsura în care omul de la catedră reușește să se facă înțeles de către auditoriu. Pentru învățămîntul agrozootehnic acest lucru capătă dimensiuni și mai mari. Priceperea lectorului, gradul de accesibilitate asigurat cursanților la cunoștințele predate, constituie, după părerea mea, elemente fundamentale în buna reușită a învățămîntului.**

Ideea este susținută și completată de ing. **Georgeta HORINDOVICI**, de la Casa agronomului a județului Vaslui :

— În ce mă privește — mărturisea inginera metodistă de la Vaslui — **am lucrat o bună perioadă de timp ca profesor în învățămîntul de stat. Am fost și lector la cursurile agrozootehnice. Ei bine, trebuie să spun că la această din urmă formă de învățămînt sarcina celui care predă este mult mai dificilă. Și aceasta, datorită, în primul rînd, nivelului diferit de pregătire a cursanților. Tocmai de aceea găsesc că modalitatea cea mai potrivită de ținere a lecțiilor este cea a discuțiilor, metoda expozitiv-conversativă. În plus, lectorul trebuie să dea fiecărui cursant cît mai multe probleme practice de rezolvat.**

— Legătura neîntreruptă cu practica, releva și tehnicianul **Mihai Chișcă**, de la Casa agronomului a județului Iași, **se dovedește a fi punctul nevralgic al învățămîntului agrozootehnic. Nu în puține locuri, în județul nostru, am văzut în anii trecuți lectori care se mărgineau să facă o simplă expunere teoretică, adesea în termeni docți, fără a face măcar o simplă legătură cu activitatea de producție din unitatea respectivă. Asemenea lecții sînt, consider eu, formale, ineficiente. Pentru anul de învățămînt care începe acum ne vom strădui să-i determinăm pe lectori să organizeze mai multe demonstrații practice, să utilizeze aparatura de laborator, acolo unde există.**

— Fiindcă veni vorba de aparatura de laborator — a intervenit în discuție ing. **Silvia FOCȘĂNEANU**, de la Casa agronomului Buzău, **aș avea de făcut o observație. Deși există instrucțiuni în acest sens, cooperativele agricole nu prea alocă fonduri pentru procurarea unui minim de aparatură. Părerea mea este că existența în fiecare unitate a unui laborator agricol, înzestrat chiar și cu cel mai elementar instrumentar, ar aduce un plus de atracție pentru cursanți. Cu condiția, bineînțeles, ca aparatele să fie folosite. Și fiindcă, din cîte mi-am putut da seama, unele aparate stau neîntrebuințate pentru că uneori nici specialiștii din unități nu știu să lucreze cu ele, aș propune ca, prin rotație, lectorii să fie aduși la casele agronomului pentru reîmprospătarea cunoștințelor în domeniul tehnicii de laborator.**

La rîndul lor, inginerii **Iosif FAUR, Ana DRAGOMIR** și **Cornelia BRAȘOVEANU**, de la casele agronomului ale județelor Timiș, Mureș și Neamț, au avut și ei de dat unele sugestii. Le transcriem, succint, în speranța că ele vor fi utile celor care se ocupă de bunul mers al învățămîntului agrozootehnic :

● fiecare cooperativă agricolă să-și procure din fondul social-cultural aparat de proiecție sau cel puțin diascop ;

● să se asigure mai multe filme pe teme de irigații, legumicultură, chimizare ; peliculele uzate, sau cele depășite ca tematică să fie retrase ;

● să se facă o redistribuire a diafilmelor la nivelul județelor, pentru a se repartiza fiecărei unități diafilme pe specific de producție ;

● în afara broșurilor editate pentru cercurile de aprofundare a cunoștințelor să se recomande un minim de bibliografie, din lucrările de specialitate apărute în ultima vreme.

Și, în sfîrșit, o doleanță comună a tuturor metodiștilor intervievați care, părîndu-ni-se întemeiată, o consemnăm. Avînd în vedere că începînd din acest an casele agronomului răspund de buna organizare și funcționare a cursurilor agrozootehnice, se pune problema asigurării unor condiții cît mai bune, îndeosebi în privința mijloacelor de transport, pentru ca lucrătorii acestora să poată îndruma și controla activitatea în acest domeniu.

P. VOICULESCU

Inginerii metodiști și tehnicieni de la casele agronomului județene participînd la un instructaj de specialitate într-unul din laboratoarele de viticultură ale Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București.

Uzina de utilaj de morărit TOPLEȚ

Județul Caraș-Severin

produce pentru nevoile agriculturii :

— Batoze de bătut porumb de diferite capacități .
— Mori cu ciocane universale, 1, 2 tone/oră tip MCU
— Moară de cereale cu amestecător tip MCA
— Moară cu ciocane pentru furaje 5 t/oră tip MCF-5. cu vibrator mecanic
— Lama buldozer pentru tractoare U 450, 500, 650
— Nivelatori mecanici tip NM 2, 8

Livrarea se face pe bază de repartiție și comandă fermă.

VARIETĂȚI

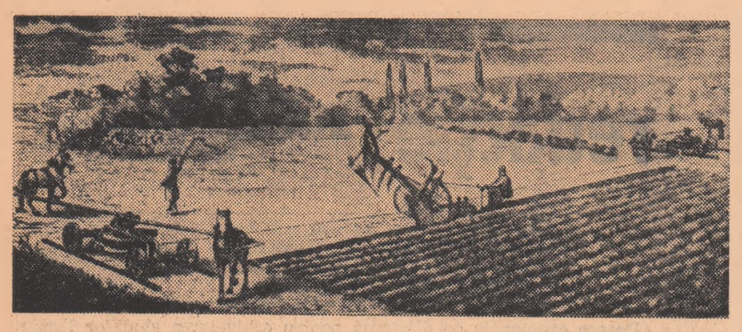

PLUGUL CU VÎRTEJE

În cea de a doua jumătate a secolului trecut, cînd plugul de fier înlocuise pretutindeni ciotul de lemn folosit la pregătirea arăturii, au fost încercate tot felul de procedee pentru obținerea randamentelor optime cu utilajele mecanice lansate pe piață. Aici trebuie amintit și așa-numitul plug cu vîrteje, **experimentat la noi în Teleorman. Utilajul acesta era format din plugul propriu-zis, cu un cuțit, și din două vîrtejuri instalate de o parte și de alta a fișiei de pămînt ce trebuia arată. Vîrtejurile erau montate pe cîte patru roți pe șine care se fixau provizoriu din loc în loc. Cînd plugul era pus „în linie", cei doi cai de la unul din vîrteje învîrteau toba pe care se înfășura sîrma legată de plug, astfel că acesta înainta încet, răsturnînd brazdele. La terminarea cursei, plugul era întors și cealaltă pereche de cai îl trăgea înapoi.**

Prof. dr. docent Ion STOIA, medic emerit, directorul Centrului metodologic de reumatologie, ne vorbește despre:

REUMATISM

Prin reumatism se înțelege orice durere a încheieturilor, a mușchilor și a nervilor care se mărește prin răceală. Cauzele afecțiunilor sînt multiple. Printre cele externe vom aminti infecțiile generale (gripale, digestive) și de focar (amigdaliene, dentare, ale sinusurilor etc.), traumatismele, intoxicațiile alimentare, profesionale sau medicamentoase și clima.

După cum se știe, la frig puternic, în organismul omenesc are loc o reacție de apărare. Cînd avem de-a face însă cu un simplu curent, organismul este luat prin surprindere și nu se poate apăra. Pentru a mări rezistența organismului la frig este nevoie îndeosebi de gimnastică și activități în aer liber, la soare. De asemenea, *pentru a preveni reumatismul, locuința trebuie să fie fără umezeală, însorită, aerisită, alimentația cît mai bogată în zarzavaturi și fructe iar îmbrăcămintea să fie corespunzătoare anotimpului.*

Deseori, reumatismul are cauze interne. Între acestea, în primul rînd se situează tulburările glandelor interne (ovar, tiroidă) apoi cele ale sistemului nervos, precum și anomaliile de poziție (picior plat etc.).

Se cunoaște faptul că persoanele slabe, longilinе sînt mai predispuse la reumatism infecțios (artrite) iar cele grase, cu tulburări endocrine, la artroze.

Reumatismul are diferite forme sau afecțiuni care sînt în legătură cu vîrsta și sexul. La copii, de pildă, întîlnim mai ales reumatismul cardioarticular. El începe printr-o amigdalită ori răceală, apoi, după 7—14 zile sînt prinse articulațiile. Durerile se mută de la o articulație la alta. *Orice răceală sau amigdalită prezintă, așadar, un pericol pentru copii.* Ei trebuie îndrumați să facă desinfecția nasului, gîtului și curățirea dinților.

De asemenea, este nevoie să asigurăm copiilor o hrană bogată în vitamine, să-i lăsăm să se bucure de aer, de soare. Cînd constatăm o răceală în gît, copilul trebuie pus de îndată la pat, pînă la venirea medicului. *Nu trebuie uitat că, deși în general copii au forme de reumatism ușoare, adesea neglijate, acestea pot prinde uneori cordul.*

Poliartrita reumatoidă, o altă formă de reumatism, apare mai ales la femei, între 20—40 de ani. Poate începe insidios, cu dureri și crampe musculare și slăbire. Ea prinde mai ales articulațiile de la mîini, simetric, și apoi se generalizează. Ca remediu se recomandă tratamentul medicamentos, ortopedico-chirurgical, gimnastica moderată, balneo-fizioterapia; toate acestea însă numai la recomandarea medicului, în raport cu forma de boală, stadiul acesteia, starea generală a bolnavului și bolile asociate.

Spondiloza anchilozantă este predominantă la bărbații tineri, între 17—30 de ani, și începe cu dureri lombare, uneori cu o sciatică. Durerile se mută de la un picior la altul. În 20 la sută din cazuri boala începe ca orice reumatism, prinzînd toate articulațiile (genunchi, șold, glesne, călcîi).

Cînd la un bărbat tînăr apar dureri lombare de cauză necunoscută, trebuie să ne gîndim la o spondilită. Este indicat să facem mai întîi radiografia bazinului, deoarece la început leziunile prind articulațiile sacro-iliace. Și această maladie îmbracă diferite forme, care pot să dea greutăți în diagnostic. Pe lîngă tratamentul medicamentos, se recomandă repaos pe un pat tare, fără pernă sub cap și genunchi, gimnastică, la început în pat apoi la aer și în apă (balneoterapie). *Pentru a evita anchilozele, spondiliticul trebuie să muncească, să se miște.*

Reumatismul degenerativ (artroze, spondiloze) formează 50 la sută dintre reumatismele cronice. În stadiul preartrozic trebuie evitate cauzele care predispun la boală, printre care tulburările statice, traumatismele, tulburările endocrine, metabolice, infecțiile. În acest stadiu este necesar ca bolnavul să facă băi. Artrozele cele mai frecvente sînt la membrele inferioare, cele ale șoldului, genunchilor, piciorului. Spondiloza nu este, totuși, o maladie gravă. *Tratamentul cel mai indicat este repaosul în perioada dureroasă și mișcarea atunci cînd bolnavul nu are dureri.* Cînd spondiloza este însoțită de nevralgie brachială, se indică repaos fără pernă, sedative și analgezie. Cînd este însoțită de sciatică, se recomandă repaos pe pat tare cu genunchii îndoiți, sau pe o parte, în poziția cocoș de pușcă. Bolnavul trebuie să evite culcatul pe abdomen, repaosul cu genunchii întinși, răsucirea trunchiului, mișcările bruște. Printre sporturi îi este permis numai înnotul. Se vor evita, de asemenea, călătoriile cu mașina sau motocicleta, ridicarea greutăților mari etc. Bolnavul trebuie să poarte lombostat și cu timpul să facă gimnastică pentru întărirea mușchilor abdominali.

Uneori durerile reumatice sînt generale: pe mușchi (mialgii), pe tendoane (tendinite sau periartrite) și pe nervi (nevralgii). La mialgii, masajul și băile dau rezultate bune. Mușchii dureroși nu trebuie însă masați, ci puși în repaos. În aceste forme, afară de medicație, trebuie să facem fizioterapie și balneoterapie și mai ales să îndepărtăm cauzele acutizărilor, printre care traumatismele, curenții de aer, umiditatea. Este necesar să nu avem poziții forțate în munca noastră, să luăm vitamine, să facem gimnastică la sculare și culcare și masaj.

Cel mai important lucru este ca, *de îndată ce simțim dureri reumatismale să ne prezentăm la medic, pentru că, cu cît se aplică tratamentul mai curînd, cu atît este mai eficient.* Cerem deci reumaticilor să nu se neglijeze. Tratîndu-se la timp și persistent, cu calm și răbdare, durerile vor dispare.

DE LA LUME ADUNATE

ATENȚIE, VACI!

În Elveția se apropie sezonul de vînătoare, care pune pe crescătorii de vaci în fața unei grele probleme: cum să ferească vacile de gloanțele vînătorilor, care adesea le confundă cu diferite animale din pădure. Pentru aceasta fermierii s-au gîndit să scrie cu diverse culori pe crupa animalului cuvîntul „Vacă", nădăjduind că astfel vînătorii se vor convinge cu proprii lor ochi că au în fața lor altceva decît un animal sălbatec.

TOTUL E SĂ PERSEVEREZI

Doamna Fersta Mackel (Suedia) a primit nu mai puțin de 20 000 de scrisori de dragoste de la un singur admirator, timp de 30 de ani. De reținut că jumătate din această perioadă ea a fost soția respectivului domn, timp în care numărul scrisorilor a înregistrat, firește, o descreștere simțitoare.

AMENINȚAREA DRESORULUI

Autoritățile orașului belgian Heivels au cerut proprietarului circului de purici Depof să plătească impozit pentru insectele dresate. El refuză categoric să plătească și amenință că va reda libertatea puricilor dacă nu va fi lăsat în pace. Această amenințare l-a determinat pe locuitorii orașului să-l sprijine pe dresor.

MAI CEVA CA SABIA SAU FLORETA

Vulpea are ghiare ascuțite și un caracter nu tocmai blajin. Ea zgîrie și mușcă adesea îngrijitorii fermelor și crescătorilor de vulpi. Pentru a apăra pe îngrijitori de atacurile vulpilor, serviciul de protecția muncii i-a înzestrat cu măști asemănătoare celor pe care le poartă sportivii la întrecerile cu floretă.

CINE ZBOARĂ MAI MULT?

Se pare că transportul aerian e folosit în mai mare măsură de animale și păsări decît de om. Astfel la olimpiada de la Tokio au fost transportați pe calea aerului cai de curse din 20 de țări. În S.U.A., anul trecut au sosit cu avionul 16 000 de maimuțe din Mali și India, în Italia au călătorit pe calea aerului 100 mii de viței. Olanda trimite anual în diferite țări și continente pe calea aerului cam două milioane de canari. Uneori din Europa în Africa trebuie transportate, cu ajutorul, reactoarelor mii de berze și rîndunele care nu reușesc să plece la timp la începutul toamnei de pe continentul nostru. Printre pasagerii avioanelor deseori pot fi întîlniți crocodili, foci și chiar elefanți. Să nu mai vorbim de puii de găină al căror număr atinge cîteva milioane.

VOM VENI LA VOI!

În orașul mexican El Passo, asociația pompierilor a organizat balul tradițional. La intrarea în clădirea în care a avut loc balul a fost pusă următoarea inscripție: „Dragi cetățeni veniți la balul nostru, iar noi vom veni la incendiile voastre".

ZIG-ZAG • ZIG-ZAG

ÎNVĂȚĂTORUL: *Ce ne dă oaia?*

Elevul: *Lînă.*

Învățătorul: *Și ce se face din lînă?*

Elevul: *Nu știu.*

Învățătorul: *Haina ta din ce este făcută?*

Elevul: *Dintr-o haină veche a lui tata, domnule învățător.*

UN SCRIITOR (către prietenul său):

— Știi, dragă, mi-au trebuit zece ani ca să-mi dau seama că nu am pic de talent la scris.

— Și ai încetat să scrii?

— Nu mă mai puteam opri, ajunsesem celebru.

DACĂ Shakespeare ar fi trăit în zilele noastre, ar fi fost unul dintre oamenii cei mai renumiți.

— Cred și eu, ar fi avut peste 400 de ani.

CLIENTUL: *O carte vă rog.*

Librarul: *Doriți ceva mai ușor?*

Clientul: *Nu are nici o importanță, sînt cu mașina.*

DOI bărbați grav răniți zac în spital în paturi vecine.

— Ce ai pățit?, întreabă unul.

— Am refuzat să-i cumpăr soției mele mașină. Dar dumneata?

— Eu i-am cumpărat soției mele mașină...

DOI prieteni discută despre ciuperci:

— Știi, îmi plac foarte mult, spune unul.

— Și mie, răspunde celălalt. Numai că nu știu să deosebesc pe cele bune de cele rele. Tu cum procedezi?

— Foarte simplu. După ce le-am mîncat, pun ceasul să sune. Dacă mă trezesc, înseamnă c-au fost bune.

UN TÎNĂR sună la ușa apartamentului unui compozitor.

— Scuzați, vă rog, aici locuiește inginerul...

— Nu, domnule, inginerul locuiește cu două octave mai sus.

AJUNGÎND într-un mic orășel din Anglia, Mark Twain s-a dus la un hotel. Acolo scriitorul a fost rugat să-și înscrie numele în registru dar a constatat că înaintea lui sosise la hotel un oaspete de seamă care scrisese:

„Ducele de Butford cu lacheul său".

Scriitorul a scris dedesubt:

„Mark Twain cu valiza sa".

DOAMNA citește o carte în salon, în timp ce servitoarea spală vasele în bucătărie. Deodată se aude un zgomot îngrozitor de vase sparte.

— Ce s-a întîmplat? — strigă disperată doamna.

— Nimic, doamnă. Numai că serviciul de Sèvres, care avea 72 de piese, are acum 493...

DOUĂ FEMEI discută despre treburi gospodărești.

— Spune-mi, ce este cel mai bun pentru curățat parchetul?

— Soțul.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE CU MĂSURĂ...

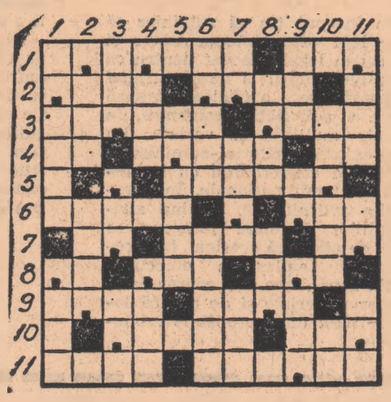

ORIZONTAL: 1) Gîndac dăunător cerealelor și zarzavaturilor — Molière l-a făcut celebru...; 2) Străbate Cheile Turzii — Ține de trecut; 3) Instrument de teracotă — Chef de ceartă; 4) Usturoi — Element de bază al tuturor substanțelor organice — Cupa!; 5) Numele regional al calomfirului; 6) Matcă (pl.) — Orașul de pe Mureș; 7) Din nou — Adăpost pentru oi (reg.) — Povară de porumb; 8) Bătut la potcoave (reg.) — Sprijin la vie — De proporție; 9) Tip, model — Privitoare la ceas; 10) Copaci — Țesătură groasă de mătase; 11) Ardei... — La Porțile de Fier i se valorifică o parte din potențialul energetic.

VERTICAL: 1) Plantă arbacee cu flori roșii, roz sau albe și cu miros specific — Folosit la fabricarea berii; 2) Mamifer insectivor — Scînteiere; 3) Postav oriental foarte fin — Grijă — Serviciu pe navă; 4) Os al articulației genunchiului, la miei și capre — Cifrele uzuale; 5) Plantă erbacee cu flori albe sau galbene; 6) La tîrg, la piață... — Înțelegere; 7) Interjecție — Meșteresc lutul — Apă curgătoare; 8) Bate la ușă... — Gustul pelinului; 9) Document — Pom fructifer — Lucrează obiecte de aramă; 10) Receptoare radio, vocale; 11) A-și atribui o calitate — Cadou — Una din fiicele anului.

NOTĂ: Înscrieți în căsuțele însemnate o binecunoscută măsură agrară sau prescurtarea alteia!

Ion PASCAL

O lună plină
O lună bogată
O lună așteptată

COOP

NOIEMBRIE

„LUNA PREPARATELOR CULINARE"

prilej de a face cunoștință cu talentul și măestria bucătarilor și cofetarilor

VIZITAȚI EXPOZIȚIILE CU PRODUSE DE BUCĂTĂRIE — COFETĂRIE ȘI PATISERIE ORGANIZATE DE UNITĂȚILE COOPERAȚIEI DE CONSUM

CRONICĂ SPORTIVĂ

Școlarii joacă oină

Prezent la Mangalia, unde s-au desfășurat, de curînd, jocurile finale ale Ediției I a campionatului de oină al școlilor generale, colaboratorul nostru Gh. Cliba, membru al Federației române de oină, ne-a informat că întrecerea a constituit o reușită a sportului nostru național.

Mai bine pregătiți, pe primele trei locuri s-au situat, în ordine, reprezentanții școlilor generale din comunele: Olteni — județul Teleorman, Turnul Roșu — județul Sibiu și Avrămeni — județul Botoșani.

Cîștigătorilor le-au fost înmînate cupe și premii din partea Ministerului Învățămîntului, Consiliului Național al Pionierilor și Federației române de oină.

Sperăm că, începînd cu această competiție se va reînnoda firul unei valoroase tradiții și la viitoarea ediție a campionatului vor fi prezente la start, nai multe echipe școlare de oină.

Nimic neobișnuit la fotbal

Spectatorii care au ținut să vadă — pe stadion — cuplajul echipelor bucureștene de fotbal au fost și de astă dată dezamăgiți. Și nu e prea îndepărtată vremea cînd cuplajele stîrneau adevărate furtuni de pasiuni, aduceau lume pe stadioane, încasările erau și ele pe măsura participării etc., etc. Dar acum? Acum parcă nu-ți vine să crezi că unor jucători nu le e pur și simplu rușine să mai apară pe teren, în chip de jalnice parodii ale adevăraților fotbaliști care ne-au delectat cîndva, muncind cu pasiune pentru culorile clubului, ori pentru cele ale țării.

De altfel, singura echipă care s-a dovedit serioasă, pînă acum, care ține la tradiția clubului și-i respectă pe cei ce i-au creat faima, este U.T.A. Formată în majoritate din jucători tineri, cunoscători ai tehnicii fotbalistice și bine îndrumați tactic, ei s-au instalat în fruntea plutonului și se pare că sînt hotărîți să nu-și înșele suporterii. De altfel ne-au dovedit-o și sîmbătă cînd au întrecut acasă pe F.C. Argeș.

În antiteză, echipe formate din jucători mai tehnici, cu mai multă experiență, furnizează, etapă de etapă, același joc anost, se zbat în mediocritate. Pornite ca favorite în întrecerile de sîmbătă, Dinamo și Steaua, după o comportare lamentabilă au reușit să ia, de la eternele rivale Progresul și Rapid, un singur punct. Din ambele întîlniri numai echipa Rapid a arătat — parțial — un plus de voință, jucînd pentru a cîștiga. În finalul întîlnirii însă, parcă sufocați, așteptau și ei ca o mîntuire fluierul final al arbitrului. Considerăm că Andrei, care a apărat bine în situații extrem de critice, nu trebuia schimbat.

Din selecționabilii care au evoluat doar Ghergheli și Dumitrache s-au comportat bine; în rest, angajamente care nu ne mai încălzesc.

Meritorii sînt, după atîta așteptare, victoriile studenților clujeni și a vagonarilor din Arad. Nu putem fi însă de acord cu modul cum s-au rezolvat pasiunile, pe terenul din Tg. Mureș și așteptăm decizia federației, care, sperăm, va fi cît se poate de severă.

Etapa următoare programează întîlnirile: Politehnica Iași — Vagonul; Progresul — A.S.A. Tg. Mureș; U.T.A. — Dinamo Bacău; Crișul — Rapid; Petrolul — Jiul; Farul — Steaua; „Universitatea" Craiova — F.C. Argeș; Dinamo București — „Universitatea" Cluj.

P.S. În întîlnirea amicală internațională de fotbal dintre reprezentativele Angliei și României disputată ieri pe stadionul „23 August", după un joc sub așteptări, scor alb: 0—0.

În deschidere a avut loc meciul amical de fotbal între echipele de tineret ale țării noastre și Suediei; rezultat: 1—1.

S. V.

Asigurările de stat în mediul sătesc

Cîteva aspecte privind lichidarea daunelor (I)

Azi ne vom referi la una din laturile importante ale activității Administrației Asigurărilor de Stat și anume la lichidarea daunelor sau, altfel spus, plata despăgubirilor. Pentru aceasta am solicitat tovarășului Mircea POPESCU, directorul Direcției lichidării daunelor din Direcția generală ADAS, să ne prezinte cîteva aspecte din acest sector de activitate.

— Am dori, pentru început, să cunoaștem cîteva cifre care să ilustreze volumul activității pe linia lichidării daunelor.

— Ca urmare a creșterii numărului asiguraților și a bunurilor cuprinse în asigurare, sumele plătite de ADAS, drept despăgubiri, au crescut substanțial. Pentru a vă putea da seama de mărimea lor vă voi da cîteva exemple. Astfel, în primele trei trimestre ale acestui an ADAS a plătit despăgubiri de peste 234 milioane de lei cooperativelor agricole de producție și cetățenilor, pentru pagubele suferite în sectorul zootehnic, mijloace prin care asiguraților au putut înlocui animalele pierite. S-au plătit, de asemenea, despăgubiri de peste 23 milioane de lei la asigurarea clădirilor și a bunurilor aparținînd cetățenilor. De sume importante beneficiază și ceilalți asigurați.

— Aceste cifre ilustrează elocvent modul cum ADAS se achită de obligațiile ce le are față de asigurați; am dori să cunoaștem și unele din condițiile ce se cer îndeplinite de aceștia din urmă pentru a intra în posesia despăgubirilor cît mai operativ.

— Pentru ca asiguratul să intre în posesia despăgubirilor într-un termen cît mai scurt, trebuie să îndeplinească unele obligații, în mod deosebit aceea de a anunța la timp daunele suferite și de a prezenta documentele necesare.

Așa, de exemplu, asigurații sînt obligați să anunțe, în comună, consiliile populare, iar în orașe unitățile ADAS, în scris, în termen de 24 de ore, pierderea, vătămarea ori distrugerea bunurilor asigurate (animale, autovehicule, clădiri, bunuri casnice etc). În ceea ce privește culturile agricole și rodul viilor, înștiințarea unităților ADAS despre vătămarea ori distrugerea lor trebuie să se facă în termen de 5 zile de la data producerii daunei. De asemenea, solicitanții despăgubirilor trebuie să prezinte actele doveditoare necesare și să dea posibilitatea — în unele situații — ca lucrătorii noștri să verifice valoarea reală a pagubei.

Respectarea acestor obligații din partea asiguraților ne va permite ca despăgubirile să le stabilim și să le achităm cu cea mai mare operativitate.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna de la 10 – 16 noiembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: duminică: programul I: 6,00; 11,00; 16,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00. programul II: 6,30; 7,45; 9,00; 17,00; 19,00; 0,55. programul III: 15,00. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5,00; 5,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00. programul II: 7,30; 8,30; 10,00; 12,00; 23,00. programul III: 21,30.

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 8,00; 14,00; 20,00; 22,00. programul II: 13,00; 21,00; 23,00. programul III: 21,30; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 19,00; 22,00; programul II: 14,00; 17,00; 23,00; programul III: 21,30.

SFATUL MEDICULUI: programul I: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 11,45; programul II: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 16,20.

EMISIUNI PENTRU SATE: duminică: programul I: 10,00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5,50 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON:

DUMINICĂ: programul I: 20,55 — „Seringa" de Tudor Arghezi. Adaptare radiofonică: Mitzura Arghezi. Regia artistică Paul Stratilat.

LUNI: programul I: 21,05 — Teatru scurt. Premieră: „Urcușul". Scenariu radiofonic de Ferencz Laszlo. Regia artistică Corneliu Dalu.

MIERCURI: programul II: 20,50 — „Steaua polară" de Sergiu Fărcășan. Regia artistică Elena Negreanu.

VINERI: programul II: 10,10 — „Discurs despre o floare". Scenariu radiofonic de Paul Everac. Regia artistică Mihai Pascal.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populara: programul I: 7,00; 11.15; 18.00; 19.30; 20.25; programul II: 6.00; 8.00; 9.00; 13.10; 15.15; 16.30; 18.40 20.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.15; 11.30; 18.30; 20.10; 22.20; 23.02; programul II: 7.15; 10.15; 12.30; 13.35; 15.00; 16.00; 17.15; 18.20; 19.05; 21.10; 22.30; 0.03; 0.30; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 11.05; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.35; 15.30; 19.00; 22.15. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 12.00; 13,20; 14.50; 17.45; 19.30; 20.40; 21.35; 22.20; 23.02; 0.05—5.00; programul II: 9.00; 10.05; 10.55; 12.15; 15.00; 15.45; 16.25; 18.00; 20.50; 21.05; 22.30; 0.10; programul III: 21.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 20.25; programul II: 7.00; 12.15; 13.15; 17.15; 19.00; 20.40. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 11.20; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 16.30; 18.20; 19.30; 20.40; 21.35; 22.20; 0.05—5.00; programul II: 12.30; 15.00; 18.30; 20.50; 23.37.

MIERCURI: Muzică populara: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 16.20; 18.20; programul II: 7.00; 8.00; 13.30; 15.48; 17.15; 19.00; 22.13. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 11.05; 12.00; 13.20; 14.00; 14.50; 15.30; 19.30; 22.20; 1.05—5.00; programul II: 10.05; 11.30; 12.25; 15.00; 16.25; programul III: 16.56.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 18.15; programul II: 7.00; 8.00; 10.55; 12.15; 13.15; 16.15; 17.15; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.40; 19.30; 20.42; 21.25; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 10.05; 16.25; 18.50; 24.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.25; 10.30; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 15.30; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 15.35; 19.30; 20.40; 21.25; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 9.00; 11.35; 12.30; 15.00; 16.45; 17.15; 17.35; 18.10; 18.50; 23.55.

SÎMBĂTĂ: Muzică populara: programul I; 5.05; 5.25; 12.30; 14.40; 15.15; 17.35; 20.12; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 8.00; 11.30; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.35; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 16.20; 19.30; 20.30; 21.25; 22.20; 23.08; 0.05—6.00; programul II: 10.05; 10.55; 13.00; 17.15; 18.50; 22.30; 23.07; 24.00; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea?; 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari; 10.00 — **ORA SATULUI: Din cuprins:** ● Lucrări în restanță (anchetă în C.A.P. rămase în urmă la recoltarea culturilor tîrzii); ● Foileton: Revizia trece — lipsurile rămîn ● Reportajul emisiunii: Medicul își onorează profesia ● Noutăți din stațiunile experimentale ● De pretutindeni ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Mecanizarea lucrărilor de recoltare și conservare a furajelor; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Telex TV; 12.35 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.30 — FOTBAL — Dinamo București — Universitatea Cluj; 17.30 — Selecțiuni de filme muzicale și distractive; 18.10 — Film de aventuri: „Bonanza"; 19.00 — „Cibinium '68". Reportaj filmat de la festivalul cultural desfășurat între 3—10 noiembrie la Sibiu; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.45 — TELESPORT; 20.00 — Documente de piatră: „Mihai Viteazul"; 20.15 — Lira. Din poezia noastră contemporană; 20.30 — Spectacol de varietăți; 21.30 — Film artistic: „Născută ieri"; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.30 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — „Miracole" — reportaj filmat de Rodica Anghelescu; 20.20 — Film de aventuri: „Belphegor" episoadele 4, 5 și 6); 21.30 — În lumea operei și a operetei; 22.30 — Închiderea emisiunii.

LUNI: 17.30 — Pentru noi, femeile; 18.00 — Actualitatea industrială; 18.30 — Curs de limba franceză; 19.00 — Lyceum — emisiune pentru liceeni; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Dialog despre cultură; 20.10 — Trepte spre viitor. „Orșova veche — Orșova nouă" — film; 20.30 — Varietăți muzicale; 20.40 — Tele-universitatea; 21.05 — Film artistic: „Unde este al 3-lea tablou". Film de aventuri; 22.30 — Gong; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.10 — Închiderea emisiunii.

MARȚI: 17.30 — Pentru elevi. Consultații la matematică (clasa a XII-a); 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.30 — Curs de limba engleză; 19.00 — Emisiune pentru copii; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletin meteorologic. Publicitate; 20.00 — Cercetări și cercetători; 20.30 — Seară de teatru: „Unchiul Vania" de Cehov; 22.00 — Divertisment muzical; 22.30 — Mari interpreți; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI: 10.00 — Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni); 10.30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției de marți); 11.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare); 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 12.30 — FOTBAL: România — R.F.G. (tineret); 14.30 — FOTBAL: Dinamo-București — West Bromwich Albion (Cupa cupelor); 17.30 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a XII-a); 18.00 — Telecronica economică. Cabinetele județene de organizare științifică a producției și a muncii. Transmisiune directă de la Expoziția din Brașov; 18.30 — Curs de limba germană; 19.00 — Club XX — emisiune pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletin meteorologic. Publicitate; 20.00 — Soliști de muzică populară; 20.15 — Flori fierbinți. Reportaj despre meșterii sticlari de la Fabrica „Pădurea Neagră"; 20.30 — Dialog despre cultură; 20.50 — Avanpremieră; 21.10 — Telecinemateca: „Șoimul blestemat". Un film cu Humphrey Bogart și Mary Astor; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Închiderea emisiunii.

JOI: Programul I: 10.00 — Curs de limba germană (reluarea lecției de miercuri); 10.30 — Telecronica economică (reluare); 11.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a XII-a); 18.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină"; 18.30 — Curs de limba rusă; 19.00 — Studioul pionierilor: „Frumoasa frumoaselor"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Roman-foileton: Forsyte Saga (III); 20.50 — Lira. Versuri în lectura poeților noștri; 21.15 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă; 21.40 — Film documentar muzical: Originile jazzului; 22.35 — Artă plastică; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.05 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — Concert simfonic; 21.00 — Desene animate; 21.15 — O sumă de cuvinte; 21.45 — Arii și scene celebre. Operă, operetă, balet; 22.30 — Închiderea emisiunii.

VINERI: 10.00 — Curs de limba rusă (reluarea lecției de joi); 10.30 — Curs de limba spaniolă; 11.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" (reluare); 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru copii: „Peste mări și țări"; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției de dimineață); 19.00 — Școli și tradiții — emisiune pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Actualitatea în agricultură; 20.25 — Studioul muzical; 21.00 — Reflector; 21.15 — Film artistic: „Valetul de pică". O producție a studiourilor franceze; 22.45 — Ritm și melodie; 23.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.15 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ: Programul I: 17.30 — Lumea copiilor prezintă o fantezie muzical-distractivă; 18.00 — Stadion — actualitate sportivă; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 19.00 — Pentru tineretul școlar: „Prinț și cerșetor" (II). Balet după romanul lui Mark Twain; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — „Povestirile unui om interesant". Reportaj filmat; 21.15 — Film serial: „Răzbunătorii"; 22.05 — Televarietăți; 22.30 — Program de circ; 22.50 — Invitata noastră, cîntăreața de muzică ușoară Rika Zarai; 23.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.30 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Telex TV; 20.05 — Divertisment muzical cu orchestra Ion Cristinoiu; 20.35 — Telecinemateca umorului; 21.20 — Recitalul de sîmbătă seara; 22.05 — Roman foileton: Forsyte Saga (X); 22.55 — Închiderea emisiunii.

IMPORTANȚA RĂCIRII LAPTELUI PENTRU PĂSTRAREA CALITĂȚII LUI

Paralel cu creșterea cantitativă a producției de lapte, o condiție esențială pentru realizarea unor produse lactate de calitate o constituie asigurarea, în primul rînd, a calității laptelui, materie primă. Aceasta presupune obținerea și prelucrarea laptelui în condiții corespunzătoare de igienă și de conservare, care să asigure păstrarea valorii sale nutritive și de industrializare.

După cum este cunoscut, laptele constituie un aliment cu o durată foarte scurtă de conservare și un mediu deosebit de prielnic pentru desvoltarea microorganismelor. Dacă laptele proaspăt muls este ținut într-un loc cald, acesta se va deprecia în scurt timp, ca urmare a dezvoltării rapide a bacteriilor lactice și a acțiunii acestora asupra lactozei, ceea ce duce la creșterea acidității și apoi la coagularea laptelui.

Numărul de microorganisme din laptele crud depinde în mare măsură de igiena vacilor, a grajdului, a vaselor în care se face mulsul și se păstrează laptele, ca și de respectarea condițiilor de igienă de către personalul fermelor (mulgătorii). De aceea, **pentru obținerea unui lapte de calitate superioară, cu un număr cît mai redus de microorganisme, este necesar să se respecte cu strictețe toate regulile de igienă. De asemenea, este necesar ca laptele să se filtreze imediat după muls, pentru a se înlătura impuritățile mecanice.**

Respectarea regulilor de igienă nu este însă suficientă pentru a obține lapte de calitate superioară. Pentru ca laptele realizat în condiții igienice să-și mențină caracteristicile naturale un timp cît mai îndelungat, spre a putea fi transportat la fabrici și prelucrat, **este absolut necesar ca el să fie răcit imediat după muls și apoi păstrat la o temperatură cît mai scăzută, pînă la prelucrare.**

Pentru a ilustra importanța pe care o prezintă temperatura scăzută pentru păstrarea laptelui, arătăm că din experiențele făcute a rezultat că în laptele păstrat la o temperatură de peste 30°C, după 24 ore de la muls numărul microorganismelor crește de cca. 5000 de ori ; la temperatura de 20°C, acestea cresc de cca 2000 de ori, iar la 12°C, numărul de microorganisme crește de numai 100 de ori.

Laptele trebuie răcit nu numai cu scopul de a nu permite dezvoltarea după muls a microorganismelor, ci și pentru faptul că printr-o răcire rapidă și la o temperatură relativ scăzută, imediat după muls, numărul de microorganisme nu numai că nu crește, ci se poate chiar reduce. Aceasta se poate vedea din următoarele date privitoare la numărul de microorganisme dintr-un ml. de lapte obținut după muls cu un număr diferit de germeni :

— Nr. de microorganisme constatat într-un ml. lapte după muls :	4400	19000	20400	97000
— Nr. de microorganisme constatat într-un ml. lapte după 3 ore de păstrare la rece :	2000	8400	16000	86000

Reducerea numărului de microorganisme se explică prin prezența în laptele proaspăt muls a așa-numitelor substanțe bactericide, care au proprietatea de a inhiba dezvoltarea bacteriilor. Aceste substanțe numite lactenine provin din sîngele animalului și trec în lapte odată cu formarea acestuia. Perioada în care lacteninele frînează sau reduc dezvoltarea microorganismelor din lapte se numește perioada sau faza bactericidă și durata acesteia este determinată de :

gradul de infectare a laptelui în timpul mulsului ; stadiul de curățenie a vaselor și de păstrare a laptelui după muls ; temperatura de păstrare a laptelui.

Cea mai mare importanță o prezintă însă temperatura de răcire a laptelui. Cu cît aceasta este mai scăzută, cu atît va fi prelungită perioada bactericidă, așa cum se poate vedea din următoarele date :

Temperatura de păstrare a laptelui în grade C	Durata perioadei bactericide	
+ 37°C	pînă la	2 ore
+ 30°C	„	3 „
+ 10°C	„	24 „
+ 5°C	„	36 „
0°C	„	48 „
— 10°C	„	240 „

Prelungirea perioadei bactericide prin răcirea laptelui imediat după muls, la temperatură cît mai scăzută, prezintă o importanță practică deosebită. Din punct de vedere calitativ, aceasta permite menținerea și chiar îmbunătățirea calității bacteriologice a laptelui în intervalul dintre muls și pînă la prelucrare, iar din punct de vedere economic asigură evitarea pierderilor ce se produc prin deprecierea calitativă a laptelui.

Iată cîteva din mijloacele prin care se poate realiza o răcire cît mai bună a laptelui. Avem în vedere cîteva din posibilitățile pe care le au, în condițiile de temperatură ale țării noastre, unitățile agricole (I.A.S., cooperative agricole de producție) producătoare, pentru a păstra calitatea laptelui.

Cea mai simplă metodă de protejare a laptelui este răcirea cu apă. În unitățile cu producție relativ mică, de pînă la 400-500 litri de lapte la o mulsoare, acest sistem de răcire se poate utiliza cu bune rezultate. Pentru aceasta, este necesar ca imediat după muls, laptele să fie transportat într-o cameră de păstrare special amenajată, în care se construește un bazin din beton, din cărămidă șelivisită cu ciment, sau din metal, de capacitate corespunzătoare numărului de bidoane cu lapte, în care va fi păstrat laptele pentru răcire. (fig. 1).

Dimensiunile bazinului pot fi :

Nr. bidoanelor de răcit	Capacit. bazinului în m³	Lungime în m	Lățime în m	Înălțime în m
4	0,64	0,9	0,9	0,8
6	0,93	1,3	0,9	0,8
8	1,22	1,7	0,9	0,8
12	1,87	2,6	0,9	0,8
16	2,44	3,4	0,9	0,8
20	3,20	4,4	0,9	0,8

În cazul cînd camera de păstrare a laptelui are instalație de apă curentă, este bine să se asigure racordul bazinului la sursa de apă pentru a realiza un circuit prin bazin, așa cum se poate vedea în figura nr. 1, după care apa ce se evacuează poate fi folosită în alte scopuri. Dacă nu există apă curentă în bazinul de răcire a bidoanelor cu lapte, se va pune apă de puț sau de izvor, care se va schimba de mai multe ori.

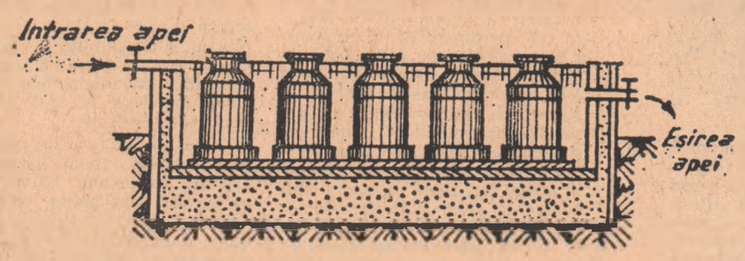

FIG. 1. — Răcirea laptelui după muls, în bazine.

Pentru a ușura munca, la scosul apei se poate folosi o pompă manuală.

La stabilirea consumului de apă se va ține seama atît de cantitatea de lapte ce urmează a fi răcit, cît și de temperatura apei, cunoscînd că, în general, dacă se folosește apă cu temperatura de 10-12°C, se poate obține, pentru laptele răcit, temperatura de 12-15°C, adică cu 2-3°C peste temperatura apei. Consumul de apă este de cca. 3-4 ori mai mare decît cantitatea de lapte supusă răcirii.

În timpul răcirii este necesar ca laptele din bidoane să fie amestecat de mai multe ori cu un agitator, pentru ca temperatura obținută să fie cît mai uniformă în întreaga cantitate.

Menționăm că acest sistem de răcire durează destul de mult și rezultatul depinde de temperatura apei. El este recomandabil îndeosebi în zonele unde temperatura apei este de sub 10°C ; se consideră o răcire acceptabilă dacă în cca 2 ore se realizează o temperatură a laptelui sub 15°C.

Un alt sistem de răcire a laptelui cu rezultate mai bune este acela cu apă și gheață. Folosind aceleași bazine, ca în primul caz, (cu deosebirea că apa nu mai curge curent) în apa din bazin se introduc (printre bidoane) bucăți de gheață. Metoda dă rezultate bune, putîndu-se realiza o răcire a laptelui la 8-10°C în timp de 1-2 ore. Este însă necesară împrospătarea permanentă cu gheață în timpul răcirii, pentru menținerea unei temperaturi cît mai scăzute ; totodată se va agita laptele în bidoane, în scopul realizării schimbului de temperatură în întreaga cantitate de produs.

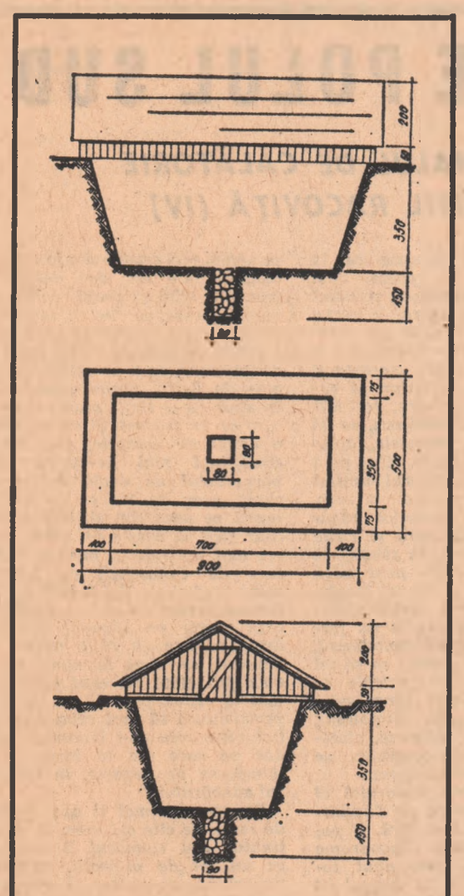

FIG. 2 — Ghețărie capacitate 80 t.

Calculul cantității de gheață necesară pentru răcirea laptelui se face aplicînd formula următoare :

$$X = \frac{M.L.(T_1 - T_2)}{80}$$ unde :

X = Cantitatea de gheață necesară (în kg.) ;
M = Cantitatea de lapte supus răcirii ;
L = Căldura specifică a produsului (lapte = 0,94, smîntîna = 0,90).
T_1 = Temperatura inițială a produsului ;
T_2 = Temperatura finală a produsului ;
80 = Căldura latentă de topire a gheții.

De exemplu, dacă o cooperativă agricolă trebuie să răcească cantitatea de 300 l. de lapte de la temperatura de +30°C la +10°C (adică la o diferență de +20°C), aplicînd formula de mai sus, rezultă următorul necesar de gheață :

$$\frac{300 \times 0,94 \times 20}{80} = 70 \text{ kg.}$$

Pe baza anumitor calcule rezultă că pentru răcirea cu 1°C a unui litru de lapte se consumă aproximativ 0,012 kg. de gheață. Potrivit acestui sistem, necesarul de gheață va fi :

$$\frac{300 \times 20 \times 0,012}{80} = 72 \text{ kg de gheață, adică}$$

o cantitate aproape egală cu cea rezultată mai sus.

În general se poate aprecia ca suficient un consum de gheață pentru răcirea laptelui de cca. 12 kg. la 100 l. de lapte.

Avînd însă în vedere că, în timpul manipulării și în contact cu temperatura din cameră, o parte din gheață se pierde, la stabilirea necesarului pentru răcirea laptelui se va prevedea, față de calcul, o cantitate de gheață cu cca. 20 la sută mai mare.

Atît prin temperatura mai scăzută ce se obține, cît și prin scurtarea timpului, răcirea cu apă și gheață este mai eficientă și în același timp asigură păstrarea în bune condiții a laptelui timp de 4-6 ore. În condițiile de climă ale țării noastre și îndeosebi în acele zone unde temperatura apei este mai mare de 10-12°C este absolut necesar ca unitățile agricole producătoare să depisteze și să folosească gheața pentru păstrarea calității laptelui. Asigurarea cantităților necesare se poate face prin construirea de ghețării în care se însilozează gheața naturală în timpul iernii.

Schema unei ghețării simple este indicată în figura 2.

Ghețăria va fi amplasată cu orientarea de la nord spre sud, cît mai aproape de camera în care se păstrează laptele și cît mai departe de platforma de gunoi, closete, canale deschise etc. De asemenea se va ține seama ca pînza de apă freatică să fie sub nivelul gropii ghețăriei, spre a evita inundarea acesteia.

Capacitatea ghețăriei va fi calculată după necesarul unității, astfel încît cantitatea însilozată să ajungă pentru răcirea laptelui în toată perioada călduroasă.

Pentru stabilirea necesarului de gheață se va ține seama de următoarele elemente : perioada de folosire a gheții ; cantitatea de lapte ce urmează a se răci și pierderile ce se produc în timpul însilozării gheții care reprezintă cca 50 la sută din cantitate. Spre exemplu, dacă o cooperativă agricolă are prevăzut să livreze fondului de stat 1000 hl. de lapte, în perioada călduroasă (cca 200 de zile), avînd în vedere cele de mai sus, trebuie să însilozeze 25 de tone gheață deși pentru răcirea cantității menționate sînt necesare 12-13 tone gheață. Cunoscînd că 1 mc. de gheață cîntărește 800 kg. pentru a însiloza cantitatea de 25 tone, cooperativa trebuie să-și construiască o ghețărie cu o capacitate de

$$\frac{25}{0,8} = 31,2 \text{ mc.}$$

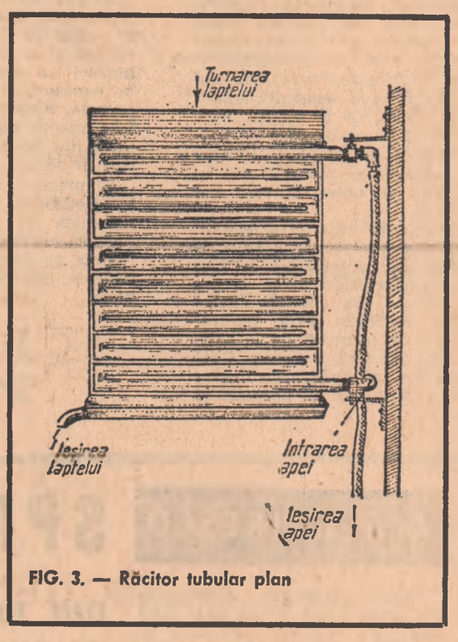

FIG. 3. — Răcitor tubular plan

Răcirea laptelui în unitățile agricole cu producții mai mari se face folosind instalații speciale. Există diferite tipuri, dintre care vom menționa pe cele folosite mai frecvent atît la noi cît și în alte țări.

Instalația de răcire a laptelui în bazine, vane sau tancuri speciale de formă cilindrică, așezate în poziție verticală, sau de formă emisferică, în secțiune, dispuse în poziție orizontală.

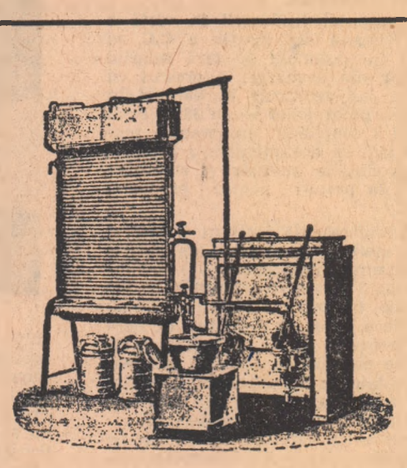

FIG. 4. — Răcitor cu apă și soluție răcitoare.

Indiferent de formă, toate aceste instalații sînt prevăzute cu agregate frigorifice și un sistem de agitare a laptelui, de forma unui ax care acționează o elice. Agregatul frigorific este de obicei un compresor răcit cu aer în bloc cu condensatorul. Capacitatea vanelor sau tancurilor în care se răcește laptele este diferită, de la 500-3000 l. În aceste instalații, în timp de 1-2 ore se poate răci laptele de la +35°C la +10°C, iar în 3 ore pînă la +5°C. Ca agenți frigoriferi se folosesc amoniac, clor-metil sau freon.

Pentru a obține o răcire mai eficientă și într-un timp cît mai scurt, agregatul se pune în funcțiune cu 1-2 ore înainte de întrebuințare, ceea ce face să fie acumulată o cantitate de gheață pe serpentinele evaporatorului. Pe măsura mulsului, laptele turnat în vasul de răcire al agregatului se va răci imediat în contact cu pereții acestuia. Instalația este prevăzută cu un termostat care declanșează automat pornirea agregatului atunci cînd temperatura laptelui din bazin este mai mare de +8°C. După răcire, laptele se păstrează în bazinele sau tancurile respective, pînă la livrare.

Un alt mijloc folosit pentru răcirea laptelui îl constituie panoul tubular care funcționează cu apă. Pentru a realiza o răcire mai eficientă se folosește apa răcită cu gheață sau cu ajutorul unui agent frigorifer în tuburile instalației. Acolo unde există suficiente resurse de apă și pentru a economisi energia, partea superioară a panoului se răcește numai cu apă la temperatura existentă, iar partea inferioară — cca. 1/3 din suprafața panoului — cu un agent frigorifer, sau cu apă răcită cu gheață. Laptele este turnat sau pompat într-un jgheab instalat în partea superioară a panoului. Jgheabul are partea inferioară perforată ; laptele trece prin orificii și se prelinge în strat subțire peste tuburile răcitoare, în contracurent cu circuitul apei prin tuburile răcitoare. Prin scurgere pe suprafața panoului, laptele se răcește, după care ajunge într-un jgheab colector, de unde este apoi captat fie în bidoane, fie într-un tanc de păstrare.

Acest sistem este recomandabil, deoarece răcirea laptelui se face în timp foarte scurt. În funcție de capacitatea agregatului se pot răci, de la +30°C la +5°C, 300—2 000 l/h.

În figurile nr. 3 și nr. 4 sînt arătate cîteva răcitoare plan-tubulare.

Agregatele mecanice de răcire a laptelui sînt instalații prevăzute cu compresor, folosindu-se drept agent frigorifer amoniac, clor-metil sau freon. Cu aceste instalații se pot realiza în timp scurt temperaturi scăzute de la +4—+5°C pentru cantități de 10 000-20 000 de litri/zi. Răcirea laptelui se face pe panouri similare cu cele ale răcitorului plan tubular, așa cum se poate vedea în fig. nr. 5. După răcire, laptele se depozitează în tancuri izoterme.

Agregatele mecanice sînt recomandabile pentru unitățile agricole care obțin producții mari de lapte, iar pentru deservirea instalației este necesar un personal specializat în aparate frigorifice.

În afara celor descrise mai sus există și alte diferite instalații sau mijloace de răcire ; am considerat însă util să prezentăm pe cele mai frecvent folosite în condițiile țării noastre, unele din acestea fiind realizate de industria constructoare de mașini din țară.

În stabilirea mijloacelor ce se vor folosi pentru răcirea laptelui, unitățile agricole producătoare trebuie să țină seama de posibilitățile cele mai avantajoase, ca și de condițiile de temperatură de la noi. Avînd în vedere că laptele trebuie răcit obligatoriu la locul de producție, se impune ca fiecare unitate agricolă să stabilească, pe baza unei analize temeinice, tehnico-economice, mijloacele cele mai convenabile, astfel ca realizînd o răcire eficientă, prețul de cost al laptelui să nu fie depășit. De aceea, îndeosebi pentru cooperativele agricole care realizează producții de lapte pînă la 1000 l la o mulsoare este indicat să se folosească cît mai mult, în primul rînd mijloacele naturale existente (apa, apă cu gheață) iar ca sistem de răcire, cel în bazine, răcitoare plan-tubulare etc. În felul acesta, cu cheltuieli minime se poate asigura conservarea laptelui timp de cîteva ore, evitîndu-se astfel pierderile cauzate de deprecierea acestui produs prin acidifiere, precum și îmbunătățirea substanțială a calității materiei prime necesară industriei prelucrătoare.

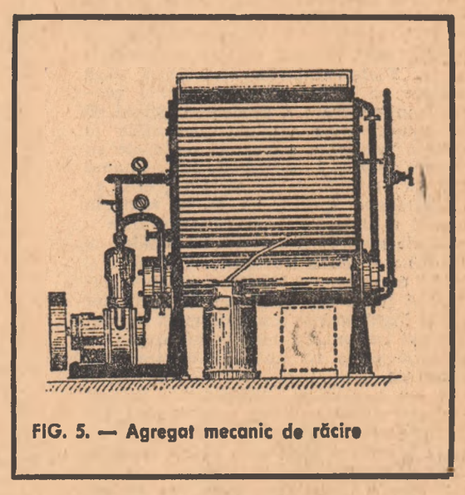

FIG. 5. — Agregat mecanic de răcire

Constantin PETREA
șeful serviciului tehnic-agricol din Ministerul Industriei Alimentare

Vedere generală a Fabricii de lapte praf F.C.L. „Rarăul", din Cîmpulung, județul Suceava (fotografia de jos). **Într-unul din laboratoarele fabricii, Paraschiva Pitican lucrează la instalația de pipetat** (fotografia de sus).

Foto : Al. SATMARI

AGRICULTURA PE GLOB

SATUL SOVIETIC ÎN SĂRBĂTOARE

Astăzi, împreună cu întreg poporul sovietic, sărbătorește cea de-a 51-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și marea armată a agricultorilor, mecanizatorilor și crescătorilor de animale din U.R.S.S., a căror muncă făurește o bogăție de preț a patriei noastre — pîinea.

În anii puterii sovietice, la sate s-au produs prefaceri social-economice revoluționare radicale. Pentru prima oară în istorie s-a creat un nou tip de agricultură — agricultura socialistă, de proporții mari, înzestrată cu o tehnică puternică, alcătuită din întreprinderi de stat — sovhozuri și din cooperative agricole de producție — colhozuri. Victoria orînduirii colhoznice din U.R.S.S. a dovedit în fapt posibilitatea reorganizării socialiste a satului.

Statul sovietic a primit drept moștenire de la Rusia țaristă o agricultură înapoiată din punct de vedere tehnic, puțin productivă, formată din mici gospodării țărănești, bazată pe munca manuală.

În urma înfăptuirii planului cooperatist al lui Lenin, a colectivizării gospodăriilor țărănești și a organizării sovhozurilor, în locul micii agriculturi fărîmițate a fost creată marea producție socialistă. În anul 1967 existau în Uniunea Sovietică 36 493 de colhozuri și 12 196 de sovhozuri.

Analizînd activitatea desfășurată de colhozuri și sovhozuri în cei trei ani care au trecut de la Plenara din martie 1965 a C.C. al P.C.U.S., putem afirma, cu deplin temei, că satul sovietic e în ascensiune. Toate ramurile agriculturii țării noastre se caracterizează printr-o continuă intensificare a producției. Statul dă un ajutor uriaș satului: investițiile în această ramură a economiei naționale au crescut de la 14,7 miliarde de ruble în anul 1965 la 21 miliarde în acest an, ceea ce reprezintă o sporire cu 41 la sută. În același răstimp, colhozurile, sovhozurile și celelalte gospodării agricole au căpătat cu 133 700 mai multe tractoare, cu 24 400 mai multe combine, cu 107 600 mai multe camioane și cu 39,7 milioane de tone mai multe îngrășăminte minerale decît în precedentii trei ani. În total, pe ogoarele țării lucrează peste 1,7 milioane de tractoare și 580 000 de combine cerealiere. În ultimii trei ani înzestrarea energetică a muncii din agricultură a crescut cu 20 la sută. Cît privește venitul global al colhozurilor, acesta a crescut mult și a ajuns acum la suma de 20,6 miliarde de ruble.

Producția globală agricolă din ultimii trei ani se evaluează, în medie, la 75,2 miliarde de ruble pe an, reprezentînd cu 15 la sută mai mult decît în precedentii trei ani. Cantitatea de produse agricole pe locuitor a crescut cu 11 la sută. Recoltele medii globale anuale de cereale s-au ridicat în acești ani la 147 milioane de tone (față de 133 milioane de tone în anii 1962—1964), producția de carne — la 10,7 milioane de tone față de 9,3 milioane de tone, iar producția de lapte — la 76 milioane de tone (față de 63 milioane tone).

În ciuda condițiilor climaterice nefavorabile din acest an, oamenii muncii de la sate au obținut mari succese în producția agricolă; avînd o recoltă bună s-au îndeplinit înainte de termen comenzile statului la vînzarea de cereale. În primele 8 luni ale anului în curs, producția de lapte în colhozuri și sovhozuri a crescut cu peste 1 800 000 de tone, cea de carne — cu 400 000 de tone și cea de ouă — cu 1 miliard și 200 milioane de bucăți.

De la începutul traducerii în viață a hotărîrii Plenarei din martie a C.C. al partidului, în ansamblu pe țară salariul muncitorilor din sovhozuri a crescut cu 16 la sută, iar veniturile în bani și în produse ale colhoznicilor — cu 38 la sută. La aceasta a contribuit majorarea prețurilor de stat de achiziționare a cerealelor și a produselor animale, și stabilirea de sporuri la prețuri pentru producția peste plan.

Cresc suprafețele de terenuri irigate și asanate, de mare productivitate, chezășie a bogăției țăranilor, iar lucrările de ameliorații au luat o deosebită amploare. În ultimii doi ani, colhozurile și sovhozurile au primit peste o jumătate de milion de hectare de terenuri irigate și aproape 1,5 milioane de hectare de terenuri asanate. În conformitate cu hotărîrea Plenarei din mai 1966 a C.C. al P.C.U.S., în Uniunea Sovietică urmează să se introducă în următorii zece ani în circuitul agricol, de pe urma irigațiilor, alte 7—8 milioane de hectare, iar de pe urma asanărilor — 15—16 milioane de hectare de terenuri. Clasa muncitoare i-a înzestrat pe amelioratori cu puternice mijloace tehnice. Numai în cursul anilor 1966—1967, organizațiile Ministerului Îmbunătățirilor Funciare și al Gospodăriei Apelor au căpătat peste 22 000 de excavatoare, screpere și buldozere.

O altă sarcină importantă în sistemul de măsuri luate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a producției agricole a țării o constituie sporirea continuă a producției de îngrășăminte minerale. În cursul anilor 1968—1972, capacitățile de producere a îngrășămintelor vor crește cu 48 milioane de tone, ajungîndu-se ca peste trei ani volumul total al producției de îngrășăminte minerale din țara noastră să depășească de aproape două ori nivelul producției anului 1967.

Revoluția tehnică din satul sovietic a produs vizibile transformări sociale. La sate a apărut clasa muncitoare, mecanizatorul devenind o figură de frunte în producția colhozurilor și sovhozurilor. În prezent, în agricultură lucrează peste 3,5 milioane de tractoriști, combineri, mecanici și șoferi. Reînzestrarea tehnică a satului și apariția unei întregi armate de mecanizatori, de oameni cu cunoștințe tehnice, ca și îmbunătățirea condițiilor de viață și ridicare a nivelului cultural au creat condiții reale pentru a se soluționa, cu și mai mult succes, problema lichidării deosebirii dintre oraș și sat.

O mare contribuție la mărirea producției agricole o aduce știința sovietică. S-au obținut și s-au introdus în practică o serie întreagă de soiuri valoroase și de hibrizi din diverse plante agricole, cunoscute în țară și peste hotare, ca soiurile de grîu de toamnă „Bezostaia-1", obținut de academicianul P. Lukianenko, „Mironovskaia 808", creat de academicianul V. Remeslo, soiul de grîu de primăvară „Saratovskaia 29" creat de amelioratorul V. Mamontova, soiurile de floarea-soarelui obținute sub conducerea academicianului V. Pustovoit și altele. De asemenea, s-au obținut noi rase și grupe de rase de animale cornute mari ca, de exemplu, „Kazahă cu capul alb", „Neagră — pestriță" etc. În prezent în unități se cresc 12 rase noi de porci și 22 de oi.

Se schimbă și aspectul exterior al satelor. Ele se transformă necontenit în așezări de tip urban, avînd case confortabile, servicii comunale, întreprinderi industriale, centre culturale și medicale. La sfîrșitul anului 1970, în U.R.S.S. vor folosi gazul natural peste 30 milioane de locuitori de la sate.

Oamenii muncii din satul sovietic, la fel ca și muncitorii din întreprinderile industriale, au acum ziua de muncă normată și concedii anuale plătite. În numeroase sovhozuri se lucrează cinci zile pe săptămînă două fiind zile de odihnă. Cu acest prilej, muncitorii nu au avut de suferit nici un fel de pierderi materiale, dimpotrivă, cîștigurile lor continuă să crească.

S-a îmbunătățit sistemul de pensionare a colhoznicilor. 11 milioane de colhoznici primesc pensii din fonduri prevăzute în bugetul de stat și din fondul de 4 la sută vărsat din veniturile globale ale arterilor agricole. De la 1 ianuarie a.c. termenul de pensionare a fost redus cu 5 ani, potrivit cu vîrsta muncitorilor și a țăranilor.

Anual, circa 450 000 de muncitori și funcționari din agricultură se tratează și se odihnesc în sanatorii, la casele de odihnă și la bazele turistice. Pentru colhoznici se rezervă zeci de mii de bilete la sanatoriile sindicatelor. În afară de aceasta, numeroase colhozuri își construiesc case de odihnă din fonduri proprii; la începutul acestui an existau peste 200 de case de odihnă ale colhozurilor.

În prezent, țăranii sovietici trăiesc zile însuflețitoare. Desfășurînd larg întrecerea socialistă în întîmpinarea centenarului nașterii lui V.I.Lenin și pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal, ei cuceresc noi poziții în construcția comunistă.

Dr. Fiodor A. ANGHELI
corespondent permanent al Agenției de presă „Novosti" la București.

În Kuban, irigațiile măresc potențialul productiv al solului, asigurînd producții sporite de orez la hectar

F.A.O.

CONTRIBUȚIA REMARCABILĂ A ROMÂNIEI

După încheierea celei de a 51-a sesiuni a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) a avut loc Conferința regională F.A.O. pentru Europa, ale cărei lucrări s-au desfășurat în Malta, la St. Julian's.

Pentru a informa cititorii despre principalele aspecte reieșite din dezbaterile celor două reuniuni, ne-am adresat prof. dr. docent David DAVIDESCU, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, conducătorul delegației țării noastre, care a avut amabilitatea să ne declare:

— Desfășurată timp de aproape trei săptămîni, cu 33 de puncte la ordinea de zi, sesiunea din acest an a Consiliului F.A.O. a contribuit în mod eficient — prin dezbaterile ce au avut loc și recomandările adoptate — la sporirea rolului și eficacității activității acestei organizații internaționale.

Dintre problemele mai importante ce au fost discutate se remarcă, în mod deosebit, situația mondială a alimentației și agriculturii, cuprinzător expusă în amplul raport prezentat de directorul general, dr. Addeke Boerma. Este pozitiv faptul că după doi ani de recolte slabe, producția alimentară a crescut, anul trecut, cu aproape 6 la sută în toate țările în curs de dezvoltare; datele preliminare pe 1968 indică, în general, menținerea tendinței de creștere a producției agricole în lume.

Din dezbateri a reieșit că este necesar ca în agricultura țărilor în curs de dezvoltare să se continue activitatea pe calea îmbunătățirii reformei agrare, în sensul larg al noțiunii, să se promoveze forme de tip cooperatist în domeniul aprovizionării, desfacerii și chiar al muncii. Analiza datelor privind producția pe locuitor în aceste țări arată că modul cum evoluează acest indicator economic de bază este nesatisfăcător: el se menține la același nivel, ba mai mult, în unele cazuri se înregistrează regrese.

Un alt aspect mult dezbătut s-a referit la modul în care trebuie să se desfășoare activitatea de viitor a F.A.O. Directorul general a apreciat că este necesar ca ea să se concentreze spre teme ce au prioritate în etapa actuală, folosind metode suple de acordare a asistenței; în acest sens el a propus ca activitatea să se axeze în viitor pe următoarele cinci priorități:

- crearea de soiuri noi pe baze genetice, corespunzător diferitelor zone;
- rezolvarea deficiențelor de proteine de care suferă o parte a populației;
- lupta împotriva pierderilor de recoltă, prin combaterea dăunătorilor;
- economisirea de devize, prin producerea de către țările în curs de dezvoltare a unor produse alimentare pe care astăzi le importă;
- valorificarea superioară a resurselor umane.

Unul din punctele viu discutate a fost acela privind reorganizarea activității F.A.O., concluzionîndu-se că forma sa organizatorică nu este imuabilă; periodic, paralel cu dezvoltarea activităților sale, aceasta trebuie revăzută pentru a deveni mai elastică și mai eficientă în acțiuni.

Delegația României a avut o poziție activă, intervențiile noastre fiind ascultate cu atenție, iar soluțiile preconizate în diferitele probleme au fost primite cu interes și satisfacție. S-a apreciat unanim că, prin activitatea și poziția sa constructivă, țara noastră a adus o contribuție remarcabilă la experiența comună în dezvoltarea producției agricole în lume.

Cea de-a șasea Conferință regională F.A.O. pentru Europa și-a desfășurat lucrările timp de patru zile. La ea au luat parte delegații din 24 de țări membre, precum și observatori din țări neeuropene și din partea unor organizații guvernamentale și neguvernamentale, ai unor organizații internaționale.

Președinte al actualei conferințe a fost ales Joseph Spiteri, ministrul comerțului, industriei și agriculturii din Malta, țara gazdă. Fiind ales ca prim-vicepreședinte al conferinței — la propunerea Italiei, susținută de alte delegații — personal am condus în primele două zile lucrările acesteia.

Un loc principal în cadrul discuțiilor l-a avut punctul de pe ordinea de zi privitor la „Viitorul agriculturii europene".

Mai multe delegații din țările occidentale, în timpul discuțiilor, au exprimat îngrijorare în legătură cu lipsa de perspectivă a micii proprietăți private, care nu se poate adapta la dezvoltarea rapidă a tehnologiei moderne. În aceste condiții, agricultorii caută tot mai mult să găsească de lucru în orașe, ceea ce duce, firește, la dezintegrarea satului. În același timp au fost evidențiate realizările importante ale cooperativelor agricole de producție și ale întreprinderilor agricole de stat din țările socialiste, care au posibilitatea să aplice rapid tehnologia modernă, în bună parte, pe baza investițiilor crescînde acordate de stat.

O altă problemă viu disputată a fost „Activitatea organelor regionale F.A.O., programul pe teren în Europa și activitățile F.A.O. duse împreună cu alte instituții ale O.N.U.".

În intervenția avută am exprimat interesul țării noastre față de activitatea meritorie desfășurată în ultimii doi ani de Comisia Europeană de Agricultură. In continuare am subliniat că pare indicat ca pe ordinea de zi a Comisiei să figureze tot mai multe probleme majore ale agriculturii europene sub aspectul lor tehnic, ca, de pildă, din domeniul creșterii animalelor, legumiculturii, viticulturii, comercializării produselor etc., pentru care nu există grupe de lucru. De asemenea, considerăm că în anumite probleme de interes comun pentru țările membre e bine să se facă, prin intermediul secretariatului comisiei, schimb de materiale de specialitate, în care să se expună experiența acumulată, așa cum se practică frecvent de comitetul problemelor agricole de la Geneva.

În cuvîntul său, dr. ing. Octavian Fenești, secretarul Comitetului național român pentru F.A.O., a evidențiat trăsăturile majore care caracterizează ridicarea continuă a nivelului agriculturii socialiste în țara noastră pe baza dezvoltării echilibrate a întregii economii naționale, subliniind, ca urmare a experienței dobîndite în cooperativizarea agriculturii, limitele fermelor individuale mici și mijlocii. A fost reliefată, totodată, tendința de scădere a populației ocupate în agricultură pe măsura dezvoltării industriei și a celorlalte sectoare economice, sporirea mijloacelor materiale și financiare, ca urmare a sprijinului acordat de stat și a muncii cooperativelor, a realizării unei structuri agrare capabile să permită pătrunderea pe scară largă a progresului tehnic și să asigure producții și productivități în concordanță cu ritmul rapid de dezvoltare a industriei. Aceste idei au fost susținute cu cifre privind dezvoltarea agriculturii în ultimii ani în țara noastră.

Ing. Stelian VOINEA

ORIZONTURI

Avionul Z 37 Cmelak „Hummel" (fabricat în R. S. Cehoslovacă) destinat aviației agricole este dotat cu mijloace mecanizate pentru încărcarea cu substanțe chimice. El poate servi la efectuarea unei game largi de lucrări în agricultură (fertilizare, combaterea dăunătorilor). Printr-o ușoară modificare, el poate transporta și diferite mărfuri

„ZAFRA" POPORULUI

La 5 noiembrie a început în Cuba cea de-a IX-a „Zafra", cum este denumită aici campania națională de recoltare și prelucrare a trestiei de zahăr. Datorită importanței ei economice deosebite și concentrării de puternice forțe umane din toate sectoarele de activitate, campania a căpătat pe merit numele de „Zafra poporului".

Condiții climaterice favorabile au făcut ca anul acesta startul în cea de-a IX-a „Zafra" să fie dat în provincia Havana și nu în Oriente, socotită provincia cea mai călduroasă a Cubei.

Campania recoltării 1968—69 începe sub auspicii bune, datorită ploilor abundente din ultimele luni, în special în provinciile din centrul și vestul țării, care au prilejuit o creștere rapidă a trestiei. La aceasta se adaugă măsurile luate de P.C. din Cuba și de guvernul revoluționar în vederea efectuării la timp a lucrărilor de curățire a terenurilor de buruieni, de ameliorare a solului, de însămînțare a unor noi suprafețe cu trestie, de irigare a unor terenuri în regiunile secetoase.

Realizarea sarcinilor din campania 1968/1969 este o chestiune de onoare pentru poporul cubanez, este măsura răspunderii sale în fața directivelor fixate de partid și guvern de a se da un impuls decisiv dezvoltării agriculturii țării. Acțiunea de mobilizare a voluntarilor la cîmp merge paralel cu bătălia care se dă pentru reutilarea și modernizarea fabricilor de zahăr — sector în care statul investește în prezent sute de milioane de pesos — cu construcția într-un ritm susținut la Uzinele mecanice din Santa Clara, a combinelor autopropulsate de recoltat trestia, cu montarea la uzinele „Cubana de Acero" a vagoanelor speciale de transportat trestia, livrate de România.

URMĂRI ALE MULSULUI MECANIC

Într-unul din centrele de creștere a vitelor din Polonia, au fost făcute experiențe pentru a se stabili frecvența apariției șîngelui în laptele vacilor mulse mecanic și manual. Au fost luate o dată pe zi probe din totalul laptelui produs de fiecare vacă: de la 60 de vaci mulse cu un aparat în trei timpi, de la 54 de vaci mulse cu un aparat în doi timpi și de la 56 vaci mulse manual.

Prezența șîngelui în lapte a fost stabilită prin metoda benzidinei și rezultatele obținute au fost comparate cu ajutorul testelor Chi 2.

Experiența a arătat că prezența șîngelui în lapte este considerabil mai frecventă la vacile mulse mecanic decît la cele mulse manual — 90 la sută din vacile mulse cu un aparat în trei timpi, la 74,1 la sută din vacile mulse cu un aparat în doi timpi și numai la 39,9 la sută din vacile mulse manual. Nici vîrsta vacii, nici cantitatea laptelui produs nu au vreo influență hotărîtoare. Mulsul mecanic tinde deci să agraveze condițiile sanitare. Întrucît considerente economice impun mulsul mecanic se cere să se acorde o mai mare atenție calificării personalului care deservește mașinile de muls.

Aniversări U.N.E.S.C.O.

SPRE POLUL SUD

DIN JURNALUL DE CĂLĂTORIE AL LUI EMIL RACOVIȚĂ (IV)

Ghețurile antarctice sînt locuite de patru neamuri de foce, care toate au putut fi studiate în timpul expediției noastre. Adevăratul leopard de mare (Ogmorhinus leptonyx — denumirea actuală a genului este Hydrurga), care e răspîndit pe insulele Kerguelen și Falkland, era rar de tot pe banchiza noastră. E cea mai mare dintre focele antarctice.

Focele cele mai comune sînt falsul leopard (Leptonychotes Weddelli), cunoscută de noi ca una pe care am întîlnit-o în strîmtoarea lui Gerlache și foca mîncătoare de crabi (Lobodon carcinophaga), animal de vreo 2 m lungime și cu părul alb catifelat, bătînd în verde.

În septembrie, falsul leopard și lobodon nasc pe banchiză. Puiul, unul singur, e acoperit cu o blană groasă de aceeași culoare ca a părinților, dar mult mai deasă. Pruncul, la naștere, are o mărime considerabilă de 1,15 m; vede bine, are dinți, ba chiar și o pătură de grăsime pe sub piele, bună ca să-l apere de frig. Prin urmare, e în stare să-și caute singur hrana, de aceea și maică-sa îl părăsește după ce l-a alăptat numai două sau trei zile.

Foca lui Ross (Ommatophoca Rossi) am întîlnit-o numai vara și în puține exemplare. Aceste animale sînt Pinipedele cele mai modificate, căci forma de patruped a dispărut cu totul. Membrele lor anterioare s-au micșorat peste măsură, iar capul le este complet rotund. Dinții lor se rup lesne, dar sînt bine ascuțiți și aduși înspre fundul gurii, întocmai ca la șerpi. Această întocmire e necesitată de hrană, care constă exclusiv din Cefalopode.

Această focă mai are o însușire ciudată, care o deosebește de semenele ei. Are un glas mai meșteșugit și sunetele pe care le scoate sînt mai felurite ca la celelalte foce. Ea poate să-și umfle laringele precum și vălul palatului, care e mare, și astfel să formeze două cutii de rezonanță, două pungi pline cu o mare provizie de aer. Aceasta îi permite să execute triluri și arpegii pe cît de sonore, tot atît de bizare. Cînd o necăjești, ea își umflă mai întîi laringele, apleacă capul pe spate. Cu gura deschisă și cu omușorul umflat ca un cocoloș mare și roșu, gîngurește ca o turturică răgușită. Apoi închide gura și ciriie ca o găină speriată. În sfîrșit, dă drumul cu violență, prin nări, proviziei de aer, și atunci sforăie ca un cal cînd se sperie. Mărturisesc că aceste sunete nu formau o muzică tocmai melodioasă, dar în Antarctida, unde ca să-mi mulțumesc nevoile muzicale aveam numai glasul tovarășului și prietenului meu, Arctowski, care cînta opere poloneze, cîntecul muzicantului antarctic ne prici nuia o oarecare plăcere.

Printre locuitorii statornici ai banchizei pot indica pe Thallassoeca antarctica, mai rară, și porumbelul de omăt (Pagodroma nivea), pe care l-am avut tovarăș credincios în tot timpul cît am stat prinși în banchiză. Nu ți-ai putea dori un tovarăș de robie mai încîntător ca această pasăre a ținuturilor înghețate australe; mare cît un porumbel și albă de tot, un alb pe care îl poți distinge chiar cînd stă pe zăpadă.

Dar vai! Simțămîntul pe care vederea acestei păsări îl născu în mine se schimbă foarte mult pe urmă, căci crudă mi-a fost dezamăgirea. Ce ați zice despre o fecioară albă cu profil curat de madonă, care, pe cînd tu, mișcat și emoționat, te apropii de ea ca să-i șoptești cu ardoare vorbe dulci și drăgăstoase, ea ți-ar spune, cu un glas de beției, vorbe grosolane? Desigur că ai simți atunci o lovitură ca un trăsnet. Și eu am avut o astfel de senzație, cînd făcui cunoștință mai de-aproape cu porumbelul de omăt. Într-o zi, rănii ușor de tot cu un foc de pușcă pe unul din ei, la o aripă. S-ar zice că acesta nu e mijlocul cel mai potrivit să intri în legătură de cunoștință cu fecioarele; cred și eu. Voi fi însă iertat, dar nu aveam alt mijloc. Păsărica căzu ghem pe zăpadă. Mă îndreptai către ea să o apuc. De departe, se răsti la mine cu o voce pițigăiată, iar cînd fusei numai în colecția noastră zoologică. Zoologii au văzut altele și mai și în trudita lor meserie.

(Va urma)

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciauș (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000